

MAGYAR NÉP

KÉPES HETILAP

Előfizetési árak:

Éves ár	100 L.
6 hónapos ár	50 L.
3 hónapos ár	30 L.
10 példányos ár	2 L.

Főszerkesztő:

GYALLAY DOMOKOS

Szerkesztő:

PETRES KÁLMÁN

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Str. Baron L. Pop (volt Brassai-utca) 5. szám

Pünkösdre.

A pünkösdi rózsá kihajlott az útra,
Édes magyar népem ne gondolj a múltira,
Vagy ha gondolnál is, nézz csak a jövőre,
S ha borús is szived, lelked melegedjék tőle!

*

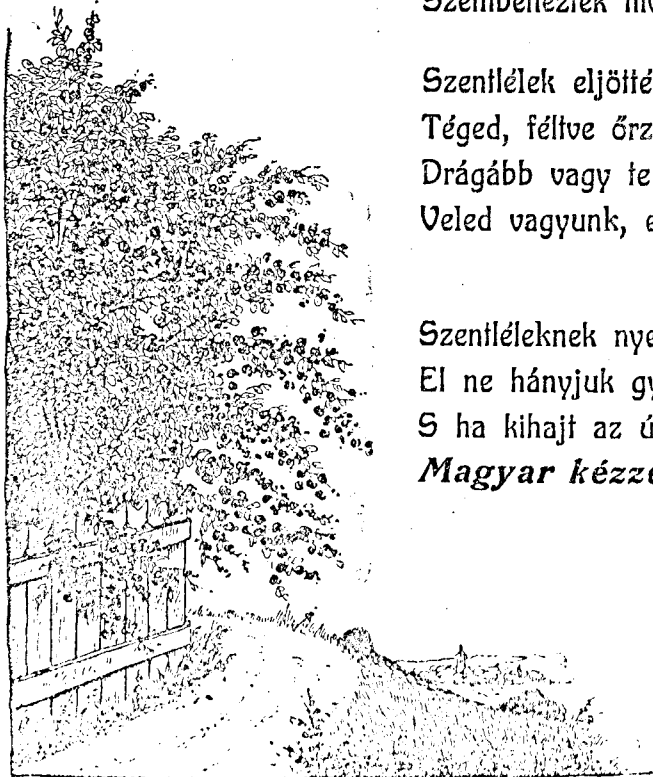
Nyelvek alakjában szállott a Szentlélek,
Adván szent erőt ott emberek hitének,
S töltekeztén ottan bő isteni lánggal,
Szembenéztek híven — bátran az egész világgal.

Szentlélek eljöttén van mit ünnepelnünk:
Téged, féltve őrzött édes *anyanyelvünk*!
Drágább vagy te nekünk minden drágaságnál,
Veled vagyunk, el nem hagyunk, míg csak a világ áll!

*

Szentléleknek nyelve, bátoríts meg minket,
El ne hányjuk gyáván ősi kincseinket,
S ha kihajt az útra a pünkösdi rózsá:
Magyar kézzel, magyar szívvel szakíthassunk róla!

P. Jánossy Béla.

A Szent Lélek ünnepe.

Közel kétezer évvel ezelőtt, Krisztus dicsőséges menyemenetele után, ezen a napon, piros Pünkösöd ünnepén jött el Istennek Szent Lelke az áhitatozva várakozó tanítványokhoz. Sebesen zugó szélnek zendülése közben, kettős tüzes nyelvek ülének az apostolokra és így megtelve Szent Lélekkel indultak utnak, hirdelve a Krisztus vallását, a *Békesség*, a *Testvériség* vallását, a *Szeretet* vallását. És megkeresztelkedének azon a napon mintegy három-ezeren.

Sok üldözés, sok méltatlanság érte azután a Krisztus vallását. De üldöztetésen, kinzáson, máglyákon keresztül egyre nagyobb erővel tört előre, mert igazságán, belső erején nem birt erőt venni semmi földi hatalom s a Szent Lélek kitöltetése óta egyre nagyobb lendülettel mozdította meg a Békességre, Testvériségre, Szeretetre vágyakozó meggyötört emberi lelkek száz és száz millióit. Így ma már dicsőséges, nagy szentegyház a Krisztus követőinek közössége. Magába foglalja a művelt emberiségnek csaknem egész egyetemét s haladása távolról sem ért véget. Még ma is él, dolgozik és uralkodik a Szent Lélek, hogy megvalósítsa Krisztus tanítását: Istennek országát a földön.

Él, dolgozik a Szent Lélek. Uralkodik is. De nem teljesen. Nem úgy, amint azt a Krisztus tanítása kívánja.

Sok száz millióra megy ma már a Krisztus követőinek száma. De kevesen vannak, akik teljes lelkükkel szolgálnak Neki s törekednek Szerinté élni. Nagyon kevesen vannak, kiknek szívében élő valóság a Békesség, a Testvériség, a Szeretet. Legtöbben ezek a szájukban hordozzák, de nem a szívében s cselekedeteik, egész életük munkája meghazudtolása, megcsufolása annak, amit szájuk hirdet, de lelkük nem érez.

Mi magyarok — bármely egyházhoz is tartoztunk legyen a Krisztus követőinek — hűségesen ragaszkodtunk a Krisztusi tanításhoz. Védjük is azt évszázadokon át vérünk hullásával, csaknem teljes összeroskadásunkig a keleti pogányságnak megsemmisítésre törő vésszes támadásaival szem-

ben. *Magunk között azonban, a mi belső, egymásközötti életünkben nem tudtuk teljesen megvalósítani a Krisztus tanítását.* Sokszor sorvasztott egyenetlenség, egymással való békétlenség, sőt bizony nem egyszer keserű gyűlölködés is egységes nemzeti életünk napjaiban. Nem volt velünk a Szent Lélek.

Ma, mikor régi hazánkban kisebbségi életet élünk, úgy látszik, mindjobban eltelünk Szent Lélekkel. Mintha a kettős tüzes nyelvek mindig homlokunkon ülnének: mindjobban becsüljük, szeretjük egymást, mindinkább élő valóság lesz közöttünk a Békesség, a Testvériség, a Szeretet.

Különösen a legutóbbi év mutatja a Szent Lélek közöttünk való munkájának áldásos eredményét. Ahol összegyülekeztünk, akár magunk dolgainak megbeszélésére, akár magyar érdekeink előmozdítására, *mindig teljes egység, egymás megbecsülése, igaz testvéri, igaz krisztusi szeretet töltött el egymás iránt.* A Szent Lélek volt velünk, Ő uralkodott rajtunk s Neki kell köszönnünk, hogy a néhány konkolyhintó munkája — amit, hisszük, nem eltökélt gonoszság vezetett — minden eredmény nélkül megsemmisült.

Ime, ma, kisebbségi életünk hetedik esztendejében, teljes egység van közöttünk. A Szent Lélek által sugallt egység. Épen ezért, ha baj ér, veszedelem fenyeget, ha súlyos csapások is hullnak ránk egymás után, semmit se rettegünk, ne legyünk kicsinyhitűek. *Lehetetlen az, hogy a Szent Lelken bárki is diadalmat vegyen.* Amint megihletett, testvéri szeretetben összehozott minket, meg fogja ihletni majd a világ hatalmasait is, hogy ne a békétlenségnek, egyenetlenségnek, egymás ellen való keserű gyűlölségnek munkáit munkálják, hanem a szeretetét.

Akkor majd mindnyájunkon, felekezeti és fajbéli különbség nélkül a Szent Lélek fog uralkodni s elközelget Isten országa a földön.

Grandpierre Emil.

BELPOLITIKA

Közös front a Bratianu-kormány ellen.

Népgyűlés dobszó mellett. — A Szenátus megszavazta Angheliescu-kolatorvényét, a magyar egyházak tiltakozást jelentettek be és elvonták a tárgyalásról. — A néppárt szintén az iskolatörvény ellen foglalt állást.

A rossz gazdasági helyzet a kormányválasztási visszaélései, az az, erőteljes gyorsaság, mellyel a törvényjavaslatokat az országgyűlésen tárgyalatja s végül a Bessarabiában képviselők ellen elkövetett erőszakosságok, mindez, egy táborba hozták össze az ellenzéki képviselőket. Közös tanácskozáson a legkíméletlenebb harcot határozták el a kormány ellen s ezt egy Bukarestben tartott népgyűlésen az ország közvéleményének be is jelentették. A közvélemény rendkívül népes volt és azon egy más után szólaltak fel az ellenzéki pártok vezetői, igen nagy hatást keltsz. A kormány úgy igyekezett megzavarni a gyűlés lefolyását, hogy katonaság rendelt ki a gyűlés helyére. A katonák azután dobolással zavarták a szónokokat, de ennek a zavarásnak az eredménye csak még nagyobb lelkesedést.

Időközben a szenátus megkezdte az iskolatörvény tárgyalását. A magyar egyházak s a Magyar Párt tiltakozásukat kifejezve, nem vettek részt a tárgyalásban, mert a kormány még arra engedett időt, hogy a törvényjavaslat alaposan áttanulmányozhassák. Az ellenzékéről Dăianu Illés Averescu-szenátor támadta három óras beszédben a javaslatot és védelmére kért felekezeti iskoláknak, de eredmény nélkül, mert a szenátus 75 szavazattal ellenében megszavazta a törvényt. Így az ellenzéknek módja lesz kapcsolatban a kormány ellen tervezett támadását megvalósítani.

Különben egyre jobban tartja magát az a hír, hogy Bratianu távozik s Averescu tábornok veszi át a kormányzatot.

Csiki hangok.

— Megmondám ugy-e? Megváltjuk Gyárfást s Florea lesz a követő. — Így sopánkodnak az atyafiak minden ereszt alatt, a töltéseken, a piáceren, templomba jövet s menet, kávéalkalmával. Hányják-velik a dolgokat.

KÜLFÖLD

Miféle erők mozgatják a marokkóiak háboruját? Afrika északnyugati felében folyik a harc a franciák és elnyomott alattvalóik: a riff-kabilok között. A világ közvéleménye persze lázasan kutatja, hogy ez a kicsiny nép, hogy mer a nagy francia nemzettel szembefordulni, honnan van pénze és főszerelése, miféle erők és biztatások állanak a háta mögött. Bizonyos kérdések már tisztázódtak. A marokkói felkelők soraiban a legtöbb katona olyan, aki a világháború idején a francia hadseregben küzdött. Tehát a riff-kabilok a franciáktól tanulták meg azt, amit most a franciák ellen fordítanak. Francia, német és spanyol tüzérségi főszereléssel dolgoznak. A francia ágyukat és municiók készleteket elrejtették

Riff-kabil férfi.

a világháború végén s most egyszerre előszedték. A német főszerelést garmadával csempészik Marokkóba, a spanyolt meg zsákmányolták. De ezeken kívül a legnagyobb repülőgépek vannak s ezeket az angoloktól kapták. Egyszóval az európai hatalmaknak egymás iránt való féltékenysége szerelte föl az afrikai népet. Abd el Krimnek, a fölkelő hadsereg vezérének követe van nemcsak Moszkvában, hanem az angol külügyminiszteriumban is. Jellemző és érdekes dolog, hogy a riff-kabilok miként jutottak kitűnő repülőgépekhez. Abd el Krim megbízottai repülőgépekre alkudtak Londonban és az *előzékeny* angol gyárosok egy egész repülőrajt leküldöttek mintául és kiválogatás végett. A repülőgépek most vígan hullatják a bombát az angolok volt szövetségeseire: a franciákra. De honnan van pénze Abd el Krimnek? Erre nézve a világlapok meglepő feleletet adnak. Azt állítják, hogy mástól évvel ezelőtt Párisban francia és angol tőkepenészek, egyezséget kötöttek Abd el Krimmel, amelynek értelmében nagyobb össze-

geket adtak át a marokkói ércbányák kiaknázásának a jogáért. A ravasz vezér a francia tőkét most éppen úgy a franciák ellen használja ki, mint a francia fegyvereket. Tanulságos lecke azok számára, akik a világ rendjét erőszakra és hamisságra akarják fölépíteni.

Amerika háborus követelései. A világháború alatt Amerika vált a világ bankárjává: ő látta el pénzzel a nagyantant államait. A háború végeztével rá kellett volna kerülnie a sornak a fizetésre, de a győztes államok mind súlyos gazdasági bajokkal küzdöttek s küzdenek ma is, így amerikai adósságaikat törleszteni nem tudják. Egyedül Anglia kezdett hozzá a visszafizetéshez. Bármilyen gazdag is legyen Amerika, több százmillió dollárnyi követelése súlyos hiány gazdasági életében. Ezért az amerikai kormány minden adósságát felszólította tartozásai rendezésére. Ha a felszólításnak nem volna eredménye, ez azzal a következménnyel járna, hogy a kongresszus késedelem nélkül egy határozatot fogadna el, amelyben letiltana minden további amerikai hitelt, a magán hitelt is, a fizetési kötelezettségeinek eleget nem tevő államok s azoknak állampolgáraival szemben.

Ausztria csatlakozása. Tudvalevő, hogy Ausztria régóta kívánja Németországhoz való csatlakozása megengedését s ez a gondolat Németországban is rokonszenves. Keresztülvinni ezt a törekvést azonban nem lehet, mert a békeszerződés nem engedi. Tudvalevő az is, hogy Németország eddig csak nyugati hatáira vonatkozólag volt hajlandó biztonsági szerződést kötni, keleti hatáira azonban nem s ebben a tekintetben Anglia is támogatta Lengyelországgal szemben. Most egy párisi hír szerint Németország értesére adta volna az érdekelt hatalmak kormányának, hogy hajlandó keleti hatáira nézve is megegyezést kötni, ha viszont Ausztria Németországhoz csatlakozásának eddigi tilalmát a békeszerződések aláírói fölfüggesztik. A kérdésnek ilyen megoldásával a háború veszedelme majdnem teljesen eltűnne. Nem valószínű azonban, hogy a kérelmet teljesítsék, mert a franciák csak diplomáciai fogásnak tartják ezt.

Ellenforradalom Oroszországban? Állítólag Oroszországban, Minszk környékén egy 60.000 főnyi ellenforradalmi hadsereg alakult, mely nagy gondot okoz a szovjet-kormányoknak. A vörös hadsereg rendeletet kapott, hogy szembeszálljon az ellenforradalmi hadsereggel.

A csehországi magyarok a kisebbségi jogokért. A csehszlovákiai Magyar Népliga-Egyesület Pozsonyban ülést tartott. Határozattal kimondották, hogy előterjesztést tesznek a Nemzetek Szövetségének, kérve azt, hogy

széd esik a választásról s humoralenetek elevenednek fel.

Örökös jókedvű Ádám kezdi el. „E mi történt a komámmal? Megy, átveszi a kék és sárga cédu. Megy a titkos szobába. A bizottfőrelmetlenül várja. Nagy későre. Körülnéz s megszólal: Benjárék eleget vigyázkodék, nem láték ki, kijövék, mert én vátahotára nem szok.”

Nem hagyja elszakadni Paizs a fonalát. „Pénteken azt mondta öreg, ha ágyastól levinnék, leszam.” És szombaton ott tipeg-topog a kék előtt. Kérdi ez: — Öreg, miért jött le a tegnap? — Beteg volt. — Ilyen hamar meggyógyult? — Én. Nem akartam meghalni adámig a *székely becsületnek eleget teszek.*”

Komoly, higgadt István kemény székely — felsóhajt vasárnap, a rossz hír szárnyon jár. „A kimagamra vállaltam, Tisztességgel. És mégis? Betege vagyok a székelyeknek. Ilyenformán ellehet rengeteg a betöréseket a bankba, tüzetbe, kamarámba.”

Kővárból Andrásbá' méltóságtelep. „Övéivel s mikor látja, hogy az iparosok a műhelyből, a kereskedők a üzletmunkások a gyárból mind egy vonulnak fel, örömmel jegyzi. *Megvénültem, de ilyen összehangos községünkben nem láttam.*”

Antal bátyám uram kijelentette: „enyémek mind leszavaztak, de a székelyek úgy érzem magamat, mintha a virág után keserű bürök lapit volna el a szájamon.”

András ösztönözte társait. Az ő székely beállít egy idős asszony. „Hol vannak a szavazó igazolványokat? Megkérdeje az öregem nem járt székely. Eleget mondtam neki, hagyja el a székely nem olyan vén csontnak való. Cserszene-é fel? — Hadd el asztalra ezt te nem érted, *most menni*”

Mártont kerültem. Rettenetesen hiába — találkoznom kellett. Hát van törvény, hát van igazság? „Ezt el kell tűrni?” Nem ez a kérdés. A kedvét a nép — kérde. Nem, de el van keseredve — választ s folytatta — *csak jöjjön a egy új választás!* Csak azért is, mert is ott leszünk.

„Csak lakodnak a székelyek. Későre a föld felhőkbe buvik. A bagoly a denevér csapkodja szárnyait. A nap, sötétségre — nap, világot vetkezik.

Nagykászon!

állandóan ellenőrizze: a kisebbségekkel bíró államok hogyan hajítják végre a kisebbségek jogait biztosító szerződéseket. Kívánják továbbá, hogy a kisebbségek jogainak biztosítása a nagyantant államaira is kiterjedjen. A Nemzetek Szövetségének tanácsában kisebbségi állam képviselője ne foglalhasson helyet, mint az most megtörténik, amikor Benes csehszlovák külügyminiszter tagja a tanácsnak.

Nálunk most van megalakulóban a Magyar Népliga egyesület.

HIREK

Olvasóinknak boldogpüncsdi ünnepeket kívánunk.

Megemlékezzél róla, hogy ünnepeket szentelj!

„Megemlékezzél róla, hogy ünnepeket szentelj!” — ezt parancsolja az Anyaszentegyház. Ez erkölcsi törvény, amelyet minden becsületes és magát jó kereszténynek valló embernek követnie kell. A hétnek egyetlen napja a vasárnap, amikor mindenki elmerül önmagába, emberi méltóságát azzal fejezi ki, hogy a lelkével foglalkozik, hitét erősíti, hálát ad Istennek azért, amit adott s kikönyörgi tőle azt, ami nincs.

A vasárnap méltóságáteljeségét főleg a faun látjuk, ahol minden ünnepi díszítést ölt. Kitararítják a ház táját, felsöprik az utcát, öreg és fiatal kora reggel készülődik már az istentiszteletra. És a templomban, a gyülekezetben felemelkedik a lélek Istenéhez, valami csodálatos elfogódottság hatja át az embert, érzi, mennyire szüksége volt testének, lelkének arra, hogy Istenhez szóljon.

De vannak olyanok, akik a törvényt nem ismerik. Nem ismerik sem a társadalmi, sem az erkölcsi törvényeket. Ezek nem szentelik meg az ünnepeket, sőt ellenkezően, megbotránkoztatják azokat, akik vasárnap az Isten házába sietnek. Vannak pogány lelkűek, elvetemültek, akik vasárnap délelőtt ünneplőt öltenek magukra, de nem azért, hogy az Ur színe előtt igy jelenjenek meg, hanem azért, hogy a korcsmába menjenek. És akik elhaladnak a korcsma előtt, lehorgasztott fővel menekülnek tovább, hogy ne hallják a duhaj nótaszót, az ocsmány káromkodást, ne lássák azokat, akik tombolnak a gonoszságban. A becsületes, hitűkhöz hű emberek kerülnék tekintetükkel a kicsapongókat, hogy ne kelljen tudniok, ki a falu rossza. Hiszen a falu testvéri szeretetben él, az egyik ember nemcsak szomszédja a másiknak, hanem a közös sorsban osztozója, egy életet élők mind-

annyian. Ha ezt a testvéri életet, ennek szépségét megcsufolja olyan, akinek a falu erkölce szerint kellene élnie, ezt az embert megveti, utolsónak tartja mindenki. Már pedig minden jó magyarnak fájhat, ha egy közüle való tér el Istentől s az emberektől.

De nemcsak az érdemi meg Isten súlyos büntetését, aki az Anyaszentegyház parancsolatát nem teljesíti, hanem az is, aki módot ad másoknak az istentiszteletek idejében való kicsapongásra. *A korcsmahelyiséget be kell zárni vasárnap délelőtt azok elől, akik lelkükkel nem törődnek.* Nem szabad megengedni, hogy megbotránkoztatásuk a falut, hogy ordítózásukkal, nótájukkal felverjék az áhitatos csendet.

A *Hangya* szövetkezetek, amelyeknek italmérő helyiségük van, beszokták tartani a rendet. A szövetkezeti korcsmát vasárnap délelőtt nem nyitják ki, de követelik, hogy más korcsmában is tiszteljék a rendet az istentisztelet alatt. A szövetkezeti korcsma nem fogadja be azokat, akik duhajkodni akarnak akkor is, amikor mások az Istenházában imádkoznak. *D. B.*

Románok is panaszkodnak a postára. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara május 19-ikén délutánra értekezletre hívta össze a kereskedőket, az iparosokat és általában azokat, akiknek a postai szolgálat ellen panaszuk merült fel, hogy sérelmeiket adják elé és orvosolják a jogos és indokolt kifogásokat. Az előadó elmondta, hogy a posta az impérium átvétele óta általában visszaesett teljesítő képességében. Az elmúlt év folyamán kisebb mértékű javulás volt észlelhető a postai szolgálat ellátása terén, újabban a posta megint megromlott. Bár Romániában a postai tarifák sokkal nagyobbak, mint a többi államokban, a román posta még a jogosult reklamáció esetén sem fizeti ki a megillető kártérítést. Racovica dr. egyetemi tanár, szenátor több panaszt terjesztett elő az értekezleten a kolozsvári posta működése ellen. Felemlítette többek között, hogy franciayelvű folyóirata részére egy strassburgi egyetemi tanár, aki két évig dolgozott egy tudományos értekezésén, elküldte kéziratát címére. Az értékes írást kétezer francia frankig biztosította a feladás alkalmával. A kézirat a román határig sértetlenül el is jutott, itt azonban nyoma veszett és a román posta a mai napig sem fizette meg a kétezer frank biztosítási összeget. Az értekezleten öltágu bizottságot választottak a postai szolgálat ellen felmerülő panaszok összegyűjtésére és elhatározták, hogy a sajtó támogatását is kikérik a postai szolgálat megjavítása céljából, mert a sajtótermékek postai szállítása és kézbesítése terén is komoly és sok

alappal bíró panaszok merültek fel. Elhangzott panaszokra a kolozsvári postaigazgatóság képviselőjében az értekezleten megjelent dr. Ilie N. N. postafőfelügyelő válaszolt. Közölte, hogy a kormány nem ad meg a pénzügyi alapot a postai szolgálat szervezésére, a tisztviselők fizetéséigyon csekély és emiatt nem tud a postaigazgatóság a jelenlegi szervezetet szakképzett és lelkiismeretes munkaerővel felcserélni. (Hány kitűnő magyar postást bocsátottak el?)

Utrakelés az északi sarkra. A föld legészakibb pontját, az északi sarkot még nem érintette ember. Sok merész vállalkozó próbálkozott meg az északi sark elérésével, de pusztultak el a feladat megoldásáért keresve, de a siker mindeztől elmaradt. Most egy Amundsen nevű norvég kutató indult el a fagyos északi földterítésére. Őt társával két repülőgépen. Az Amundsen repülőgépén hétezer lóerős motor van, az egész művelt világ feszült érdeklődéssel várja a vakmerő vállalkozás kimenetelét.

A hitvallásos iskolákért. Először a Lotharingia tartományt a békeszerződés elszakították a német birodalomtól és Franciaországhoz kapcsolták. A francia kormány heves harcot folytatott a tartomány hitvallásos iskolái ellen, a vallástalan iskolai törvényt tüzetesen életbe akarta léptetni. A lakosság azonban szembeszállt a kormány kényes intézkedéseivel s nagysikerű tüntetéseket szervezett, amelynek folytán a tanulóknak nyolcvan százalékuk maradt az állam kényszeriskoláiban. Erélyes harc nagy zavarba hozta a kormányt. A hitvallásos iskolák nagy nyosan tul fogják élni az erőszakos harcban. **Lányokat is soroznak.** Eddig csak a férfiakat sorozták, de a nótá szolt arról, hogy a lányokat is sorozni kellene katonáknak. Látszik, ezután a valóságban is lesz asszonyregimentek. Olaszországban a nők szavazati jogot kaptak, az oroszok nem — ingyen! Mussolini kijelentette, hogy egy eljövendő háborúban a nők is a sorozómérték alá kell esniük s a férfiakhoz hasonlóan résztvevők a haza védelmében.

Hindenburg nyilatkozata az orosz seregéről. Az orosz tábornok fiatal seregével foglalta el a német határakat, az orosz sereg vezetője, Hindenburg nyilatkozta, hogy aki életét a céljait tűz s annak megvalósításáért törhetetlenül dolgozik, nem érheti meg, hogy megöregedjen, hanem minden amit Isten enged, élénkebb legyen a munkához. A mai nehéz időkben az öregeket is arra kényszerítik, hogy fiatalok eleveenségét öltssék meg.

Az orosz szovjet állítólagos hadügyminiszter Mardarescu hadügyminiszter

hozta egy körlevélben, hogy az oroszok hogyan akarják felborítani Románia nyugalmát. A körlevél szerint oroszok a következőkre fognak támaszkodni: Első céljuk, hogy az erdélyi, szászarábái és a dobrudzsai kisebb-nagyobb városokat megszervezzék. Segítségükkel a régi királyságbeli zavaró elemek megdöntsék a kormányt, helyébe gyengébb kormányt állítsanak, amely vagy a parasztpárt, vagy a nemzeti párt tagjaiból alakuljon. Mikor ezt elérte, akkor folytonosan szítsák az oroszok zavarókat egy forradalom kitöréséig, mellyel egyidőben a felfegyverzett banditák is működésbe kezdenek Bulgáriában és Moldvában köztársaságot szerveznének és onnan Besszarábia és Dobrudzsába törnének be, hogy akkor kezdődjék meg az igazi forradalom. A ellenzék szerint az állítólagos körlevél közlésével a kormánynak nem más célja nincs, mint, hogy az orosz katonai pártokat gyanuba keverje.

Katonai szolgálat megrövidítése. A katonai hírszerítés a király közelebbi hozzátörését fogja hívni a legfőbb haditanácsot. A tanácskozás célja: miként lehetne a katonai szolgálat idejét megmértíteni. Két év helyett tizenkilenc évben akarják a katonáskodás időtartamát megszüntetni.

Jókai-ünnepély Resicán. A resicai református egyház tanácsa Jókai Mór emlékére nagyszabású műsoros estét rendezett. A közönség nagyszámban jött meg, hogy a nagy költő iránti tiszteletét kifejezze. Bevezetésül a Resicai Dallegylet művésziesen adta elő Károlynak Dalünnepen című műsorát, a műsor további részén pedig Pogajnschnig Dal a dalról című pályanyertes énekét. Telegdi József, a református egyházkerület világi elnöke, nagyhatású megnyitót mondott. A műsor legkiemelkedőbb pontja volt György dr. kolozsvári egyetemi tanár előadása, melyben Jókai Mór költői alkalmát méltatta és a magyar költészetet a világirodalom nagyjaival összehasonlította. Keresztes József református lelkész Jókainak Munkácsi Erce Miklós református tanítóknak A nagy-laki iskolásfiúk és Jakab János Jókai című költeményét adta elő. A közönség mindhárom szavazatot lelkes tetszéssel fogadta. Tietz Margit színművésznő nagyon szépen játszotta Brahms H-moll rapszódiját s az után viharos taps zúgott fel. A közönségnek Csekme Tamás Egy mese, amit én írtam és mégsem én írtam című humoros előadással fejezte be. A közönség valamennyi szereplőnek meleg elismeréssel adózott.

Belgrádban is robbantani akarnak. A belgrádi rendőrség bizalmas hírszerítőket kapott, hogy bolsevista robbantások merényleteket akarnak el-

követni. Pasic miniszterelnök és más nevesebb politikusok ellen, föl akarják robbantani a külügyminisztérium épületét és az országházát: szkupcsinát. A bevezetett vizsgálat során több gyanús embert fogtak el, akiknél nagyobb mennyiségű robbantó anyagot találtak.

Falusi lakásépítő szövetkezet alakulása Budapesten. Nagyjelentőségű szövetkezeti alakulás ment végbe az elmúlt napokban Budapesten, az Országos Központi Hitelszövetkezet székházában. Az eddig „Falusi Kislakásépítő Akció” elnevezés alatt ismert szövetkezet alakult át, Falusi Kislakás Építési Szövetkezet-té, azzal a céllal, hogy a falusi építkezések ügyét úgy anyagilag, mint erkölcsileg támogassa és előmozdítsa. Az új szövetkezet közel másfél-milliárd korona alaptőkével alakult meg az Iparosok Országos Központi Szövetkezete kebelében és tagjai sorában résztvesznek az Országos Központi Hitelszövetkezeteken kívül a pénz- és a földmivelésügyi minisztériumok is. A szövetkezetnek tulajdonképpeni feladata az lesz, hogy a földreform következtében földhöz, illetve házhelyhez jutott földművesek részére az építkezést lehetővé tegye és ezzel közelebb hozza a földreform ügyét a megvalósuláshoz.

Új könyv. Nemsokára elhagyja a sajtót dr. Ocskó Lajos kegyesrendi theologiai tanár *Jézus Krisztus élet-élménye* című munkája. A könyv arról ad színes és lelkes felvilágosítást, hogy miként fogta föl az életet s annak minden viszonylatát Krisztus urunk, s hogy kell azt nekünk is felfognunk, ha az ő nyomdokain akarunk járni. A könyv elé gróf Majláth püspök ur írt ajánló sorokat, amelyekben azt mondja: „Örömmel lapozgattam e munkát, mely sok elmélkedésnek és komoly kutatásnak gyümölcse”. A könyv kiválóan alkalmas bérmaajándéknak s ugyancsak tanévi végkielégülési ajándéknak. A *Magyar Nép* könyvosztálya kedvezményes áron küldi meg a tartalmas szép könyvet: 12 leve, kötve 70 lejért.

Csalók a koldulás köpenyében. Egy nagyobb német városban történt a következő eset. Egyik utcásarkon megtelepedett egy koldus és posztóval eltakarta csonka karját mutogatva a járókelőknek, alamizsnát kért. Rövid idő múlva hozzálépett egy jól öltözött ur, kikérdezte, hol vesztette el a karját. A beszélgetés alatt nagy tömeg gyűlt a koldus köré, sajnálkozva hallgatták, hogy ez a harcúterem nyomorodott el. A jólöltözött ur végül a közönséghez fordulva mondta: — Hát nem szégyen, hogy egy ilyen derék, vitéz embernek koldulnia kell? Segítsük szegényt, adakozzunk neki! Azzal a maga részéről jószíven átadott a koldusnak egy nagyobb összegű pénzt. Példáját mások is követték hullt

a pénz a nyomorék ember kalapjába. Amint ez a tömeg eloszlott, egy előkelő nő lépett a koldushoz, beszédbe elegyedett vele, kikérdezte nyomorék-ságának okát. Megint nagy tömeg gyűlt a koldus köré és most a nő hívta föl adakozásra az embereket. Csak úgy dült a pénz a koldus kalapjába... A koldus más utcásarkon telepedett, a jelenet megisméllődött az előkelő úrral és nővel. Végre a rendőrség figyelmes lett a dologra, kiderült, hogy a nyomoréknak kutyabaja, hárman egy csalóbándát alkotnak, amely ilyen uton óriási összegeket szedett össze.

A fekete tyúk. Egyik városi szövetkezeti boltba betért egy komoly, szemüveges ur és 12 db. friss tojást kért, de olyanokat, melyeket fekete tyúk tojtott.

— Fekete tyúk — mondta elképedve a kiszolgáló kis inas — én nem ismerem meg, hogy melyiket tojta fekete és melyiket fehér tyúk.

— Szerencsére megismerem én — válaszolta a szemüveges idegen — és már kezdte is nagy gyorsasággal válogatni a tojásokat, az egész bolti személynézet nagy bámulatára. Mikor már fizetett és kifelé tartott, a pénztáros nem bírta elnyomni kíváncsiságát és megkérdezte:

— Bocsánat uram, de nem értem, miről ismeri meg annyi tojás közül, hogy melyiket való fekete tyúktól?

A szemüveges ur mosolygott:

— Arról kedves uram, hogy azok a — *legnagyobbak!* — Szólt és azzal eltűnt a szövetkezet 12 legnagyobb tojásával együtt.

Izmainkat valódi DIANA SÖSBORSZESZ-szel való lemosás által tesszük ruganyossá és acélossá.

„DÁCIA”

Építkezési anyagok raktára

Cluj—Kolozsvár,

Str. Moldovei (Vargha-u.) 4. sz.

Telefon: 5. sz.

Telefon: 5. sz.

Ajánl szolid napi éracon és megrendelésre házhoz szállít portland cementet, meszet, gipszet, gipsztáblát, különböző cserepet, kátrányfedő lemezt és mindennemű építő anyagot.

Művelődési mozgalmak.

Hírek a regáti magyarság köréből.

Örvendetes tudósítás Brailából.
Brailai tudósítónk írja, hogy ott minden két hétben műsoros vagy vallásos estélyeket rendeznek a magyarok. Nagyon alkalmasnak bizonyultak ezen vallásos estélyek azok összegyűjtésére, akiket még igen vékony hajsálak fűznek magyar egyházunkhoz. A legutóbbi vallásos estélyen dr. Hosszu Béla ügyvédjelölt konferálta nagy hozzáértéssel az egyes pontokat. Mint minden vallásos esté végén, úgy most is előadtak a gyermekek egy erkölcsnemesítő, rövid egyfelvonásos szindarabot. Érdemes megjegyezni, hogy a lelkész kezdeményezésére már a jövő ősztől fogva a ref. templomi istentiszteleteken is fog szerepelni a kis gyermek-kar, megfelelő énekek előadásával. Lassacskán majd kiépül Brailán is az iskolásgyermekkezdeményezése folytán egy, *életerős* templomi ének-kar, amire az itteni viszonyok közt, igen nagy szükség van. Pár nappal ezelőtt, a magyarok közt is, közelebbről ép az ifjúsági egyesület kebelében alakult meg egy önkéntes ének-kar, (bizonyára a kicsinyeken buzdulva fel) s hetenkint kétszer nagy szorgalommal tanulnak már a közeledő püskösdi ünnepekre. Mi hisszük, hogy egy olyan mozgó gyülekezetben is, minő a brailai ref. magyaroké, lehet lépésről-lépésre előre haladni, csak ki kell tartani.

Bukarestben is megindul az élet.
A bukaresti magyarság a háboru kitörése óta nagy megpróbáltatásokon esett át. Az idők zavarai kulturális életét, egyházi szervezeteit, iskoláit, egyesületeit teljesen feldúlták. Épületeit lefoglalták, minden megmozdulását gyanuval kísérik és megakasztják. Azt a mostohaságot, amit mi erdélyi magyarok tapasztalunk, ők közvetlenebbül és keservebben sínylik. Mindezeket tudva, kétszeresen örömminkre szolgál, hogy a magyar kulturális élet Bukarestben mégis lassanként megindul. Amint tudósítónk írja, *Kányádi Béla* református lelkész dalárdát alakított, amelynek tagjai friss lelkesedéssel látnak a magyar dal s ezzel a magyar érzés ápolásához. Ez a lelkesedés biztató jel arra, hogy a bukaresti magyarság társadalmi élete és kulturális élete újra virágzásnak fog indulni.

A ploesti református egyház műkedvelő csoportja 1925. április 20-án rendezte szokásos husvét-bálgát, mely ez évben mind erkölcsileg, mind anyagilag fényesen sikerült. Előadták „A 10. számú páholy” és a „Jean, Jean” című bohózatokat. Kiválóan szerepeltek: Szentpáli Józsefné, Kovács Erzsike, Grosz Lajos, Kiss András, Kiss And-

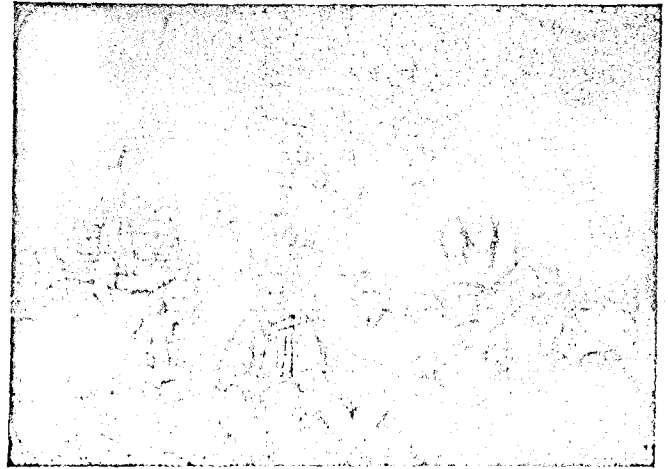
rásné, Szentpáli Irén, Benczédi Károly, Stefola Márton, Petkó György. Kiss Kálmán „Linka viszi Miská”-ja városzerte ismerette előadót. Kelemen Dénes, Stefala Márton, Grosz Ági sikerült monológokkal szórakoztattak. Dinulescuné Kovács Irén szép román áriákkal, Mişu minket szerető román hivatalnok román monológgal járultak hozzá esténk sikeréhez. Az előadást a ref. egyházi dalárda vegyeskara nyitotta meg „Oh te áldott Kánaán” kezdetű szép műdallal, közben a ref. egyházi dalárda férfikara gyönyörű kurucnótákat énekelt: Rákóczi kesergője és Csinom Palkó dallamaival gyönyörködtetvén. A műsort a vegyeskar fejezte be szépen előadott két friss népdallal (Hol jártál violám és Tisza mentén.) A ploesti magyarság mindig törekvő volt, különösen ha voltak vezetői. Ugy látszik, Dakó Lajos ref. lév. lelkészben, aki állását 1925. január havában foglalta el, ilyen vezetőt talált, aki a ref. egyház derék presbiteriumával és tevékeny főgondnokával megtalálta a szerencés módját annak, miképpen kell és lehet életre kelteni a szunyadó erőket. Nemes munkájukban letkes női gárda támogatta őket élén a papnéval és főgondnoknéval. A rendezésben a fiatalság volt odaadó segítséggel Rédl József rendezése mellett. Egyetértés, jóakarát, lelkesedés, törhetetlen ragaszkodás jellemezték mind a szereplőket, mind a sikert előmozdító magyarságot felekezeti különbség nélkül.

Harangszentelés Páván. Gyönyörű ünnepség keretében szentelte fel ápr.

hó 26-án a pávai ref. egyház háború elvitt harangja helyébe közadakozással vett új harangját. Ez alkalommal a városban feldisztelt ref. templomot szorgalmilag megtöltö a díszes közönség. Az ünnepséget először a *Szemethy Géza* dr. ref. lelkész, ünnepi beszédet: *Havas Sándor* kovásznai lelkész, felszólalással követelte: *Bajkó György* orbai esperes, harang beszerzésének történetét ismertette: *Szász Mihály* pávai lelkész, leltisztetlet alatt énekelt a pávai férfiénői ének-kar. Este műkedvelői előadás volt, melynek intelligens szereplői a városi játékok által a nagyszámú közönségnek kellemes élvezetet nyújtottak. A sok kiadást igénylő előadásokból leltisztára jövedelmet hozott a lelkész feltekezeti iskola javára. Illesse elismerés és köszönet a lelkes és kedves műkedvelőket szives fáradozásukért, amely az ünnepség sikerének eléréséhez közreműködtek.

Ünneplő falu. Felsőboldogfalu (Udvarhely m.) közönsége kettős ünnepséget ült május 3-án: főszentelték a harangszentelési ünnepséget, melyen részt vettek az emlékoszlopát. A hősök emlékoszlopát a Fancsali Bálint székelyudvarhelyi harangmester készítette szintén emlékoszlopára méltó áldozatkészséggel. Műkedvelői adakozásából szereztek. (Egy évvel ezelőtt önkéntes adakozásból és a munkával népházat építettek.) Az ünnepségre igen lelkes és emelkedett hangulatban folyt le, örömkönnyek ragyogtak a szemekben, mert mindenki a

Ahol már szinpadról gondoskodnak.

A *Csikszentgyörgy—bánkfalvi* műkedvelő ifjúság már sok sikert aratott színelőadásával, sok közügyön segített buzgó, öntudatos munkásságával. A haladásnak a jele, hogy már önálló színpadot építettek az előadások szá-

mára. Nemrégiben a *Szökött katonák* című darabot adták elő s ez alkalommal kapcsolatban is csak jót mondhatunk mind a játszókról, mind a rendezőkről. A *Szökött katonák* művelődési csoportját itt közöljük.

GAZDASÁGI ÉS SZÖVETKEZETI ÉLET

Kedvező hírek az idei termésről.

A Brassói Lapok nagykarolyi munkatársa beszélgetést folytatott Szatmár-megye egyik legnagyobb terménykereskedő cégének vezetőjével, aki az idei terméskilátásokra vonatkozólag a következőket mondotta:

— A terméskilátások a kedvező időjárás miatt kilünödek. Ilyenkor már rendes körülmények között a zöldbuzát (előre eladott termés) régen értékesítették, de a régi buza és a zöld buza ára között alig volt különbség.

— Ma összehasonlíthatatlanul alacsonyabb áron kél el a zöld buza. A termést előre 750—800 lejért adják el, az óbuzának 1750 lej az ára.

— Az idén lényegesen olcsóbb kenyert eszünk, ha a terméskilátások valamilyen elemi csapás következtében nem szenvednek nagyobb változást.

— Az elsőrendű kenyérmagvak, a buza és a rozs tekintetében a május a legfontosabb hónap és ebben a hónapban olyan volt az időjárás, hogy rendelni sem lehetett volna különben.

— Dacára a nagy kínálatnak, a tengeri ára az utóbbi hónapokban 35—40 százalékkal emelkedett. A tengeri ára jelek szerint 650 lejnél fog megállapodni. A rozs ára ma 1350—1400 lej, azonban egyáltalában nem is kerül piacra.

— Árpában és zabban is a legjobbak a kilátások, azonban mivel a regát sokat küldött az erdélyi piacokra, az óriási kínálat dacára nincs kereslet, mert már mindenki fedezte szükségletét. Az árpa iránt inkább van érdeklődés. Az árpa ára 900 lej, a zabé 850—880.

— Az árak óriási mértékben függenek attól is, hogy milyen lesz a kivitel. Ha a kormány az idén is elköveti azt a hibát, hogy míg a nyers buza kivitelét hatalmas vámmal sújják, a liszt kivitelét pedig elősegítik, akkor az egész esztendőn keresztül nyomott lesz a buza ára az országban a liszttel szemben. Ilyen esetekben előfordulhat az a helyzet, hogy újra robbanásszerűen áll majd be a buzaárny.

Kiviteli engedély, aminek nem lehet hasznát venni. Erdélyben és a Bánátban régóta több vajat és sajtot készítenek, mint amennyit a belföldi piacon értékesíteni lehet. A gazdák már régen sürgetik, hogy a tejparter-

mékeinek a kivitelét a kormány tegye lehetővé.

A legfőbb gazdasági bizottság végre foglalkozott a tejgazdasági iparral és a sajt kivitelét engedélyezte.

Ez az intézkedés érthető örömet keltett, mert arra nyújtott reményt, hogy a tejpar végre ki fogja fizetni a vele járó, sok munkát és nagy befektetést. Az öröm azonban korai volt, mert a vámbizottság a sajtra különként 45 lejes kiviteli vámot vetett ki és ezzel a reményeknek egyszerre vége szakadt. A kiviteli vám megállapításánál nem vették figyelembe, hogy egy kilógramm sajt-nak előállítási költsége körülbelül 40—50 lej és így a sajtot 100 százalékos vámmal sújtották. Nem érdeklődtek, hogy a szomszédállamokban, ahová a kivitel nagyrésze irányulna, hasonló minőségű sajt mily áron kerül forgalomba, pedig könnyen megállapíthatták volna, hogy a 45 lejes vámmalleték mellett a szomszéd államok husz százalékkal olcsóbban tudják adni a sajtot, mint Románia.

Az elsielt vámpolitikának az lett a következménye, hogy a sajt kivitel meg sem indult, máris megszűnt. A sajt-referensek közül egyet sem láttunk Erdélyben vagy Bánátban, aki a tejgazdasági ipar valódi helyzetéről meggyőződött volna.

Mindezekhez vegyük most még a vasutnak május elsejére életbeléptetett 30 százalékos tarifaemelését és sivár képét nyerjük tejgazdasági iparunk behozatali és kiviteli lehetőségeinek.

Heti piac.

Cipő irányárak. A Nagyváradai Bőripari Munkaadók Szindikátusának cipő irányárai. Rendelt cipők: Férfi sevrő Lei 1200—1100, férfi boksz 1100—1050, női sevrő 20 cm. magas szárral 1200—1050, 24-sel 1300—1200, A fél cipők fentlél 100 leivel olcsóbbak, leány sevrő 30—34 ig 750—700, leány box 30—34-ig 700—650, gyermek sevrő 24—29-ig 625—600, gyermek boksz 24—29-ig 600—550, luxus cipők árai lack- és szines 15—25%-al több. Fejlesztések: Férfi vagy női fejelés, az új cipő árának fele. Talpalások sarok nélkül: Férfi talpalás Lei 130, női talpalás 100, leány talpalás 30—34-ig 90, gyermek talpalás 24—29-ig 70, Sarok javltások: Férfi oberfleek 60—40, női oberfleek 35—30, gyermek és leány sarok 34—30. Minden varrott uj cipő a szeges-

plomban volt. Boldogfalva közönsége megmutatta, hogy mire képes egy kicsiny falu is, ha van buzgó, lelkiismeretes vezető, aki után szívesen mennek. Molnár A. tanító csak pár éve van a községben s már annyi emléket állított magának, amennyivel kevesen dicsekedhetnek évtizedek után is. Csak előre az áldozatos munka útján!

Kolozvári Takarékpénztár és Hitelbank Részvénytársaság.

Cfuj—Kolozsvár, Piața Unirei (volt Mátyás Király-tér) 7.

Alaptőkéje: 25,000,000

Tartalékok: cca 24,200,000

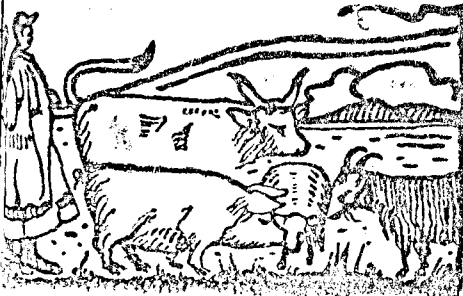
Fiókjai: Désen, Olcsószentmártonban, Gyulafehérváron és Marosvásárhelyen. Affillált intézetel: Alsófehérvármegyei Gazdasági Bank és Takarékpénztár R-T. Nagyenyed-Torda-Aranyos Vármegyei Takarékpénztár R-T. Torda-Udvarhelymegyei Takarékpénztár R-T. Székelyudvarhely.

Áruraktáral a vasuti állomás mellett. — Betéteket elfogad, váltókat leszámít, átutalásokat teljesít. — Mindenféle bankszerű üzletet előnyösen végez. — Safe deposit! Engedélyezett devizahely!

le várja meg, míg sertése, juha,

szarvasmarhája beteg lesz

Megsége ellen mentelitheti állatait NÁVID ELEKSI 16állatorvos törvényesen védett

„DESINFECTOR“

táperős védszerelnek használatával.

Min c a t ö b b e sertésvész, szájfájás, májmétey! E védszerek kaphatók minden községben kereskedőknél, 1/4 kilós doboz 20 Lei utastársal. Kereskedőknek 20 doboz 300 Lei előre beküldéssel, vagy 120 Lei utánvétellel bérmentestve küld.

Soós és Társa

Targu-Mures — Marosvásárhely,

Kiss Ernő-utca 2. sz.

Rendelésnél pontos címet (megye, u. p.)

Simonffy István

Gazdasági gépgyár, vas- és rézöntőde

Cfuj—Kolozsvár, Str. Avram Jancu (volt

Hitel-utca) 60. szám. — Telefon: 85.

Több mint 50 éve fennáll: készlt és raktáron tart földmívelési eszközöket: különböző fajtájú ekéket, tallgákat, vashorónákat, szelelő rostát, kukorica morzsolókat, répa és szecskavágó gépeket, teljes malom és olajgyári berendezéseket és azok alkatrészeit, különböző közlömli tengelyeket, gyűrűs kenési csapágyakat, sziljkerekeket és 5 HP benzlnmotorokat. Javlt szakzerűen garancia mellett gőz, benzln, szlvógáz és nyersolajmotorokat. Ont vashól és rézból mindenféle géprészeket és más öntvényeket ócska mintá után vagy rajz szerint.

Megkeresésre költségvetéssel díjtalanul szolgál.

IPARI ROVAT

A bányási sváb kereskedők és iparosok nagyszerű szervezete

Tizmillió lejt hoztak össze a sváb kisemberek egy év alatt — Nagyszerű példa a magyar kisebbségi gazdasági szervezkedés számára

Az erdélyi és bányási magyar kisebbségi élet gazdasági kiépítése nem halad. Mindenki érzi, tudja, hogy erre feltétlenül szükség volna, mégis a legkézenfekvőbb irányu akarások is meddők maradnak. A magyar kisebbségi kézműves iparosok öt éves szervezkedési vergődései eddig csak újabb és újabb alakulásokat, vezetőségeket hoztak, de eredményeket nem. A következőkben ismertetni fogjuk a bányási svábok friss gazdasági szervezkedését, amelyek bebizonyítják, hogy munkával és a dolgok helyes megfogásával milyen nagyszerű eredményeket lehet elérni.

A Bányás maroknyi sváb nemzete kizárólag falusi iparosaiból és kereskedőiből olyan szövetséget szervezett, amely egy év alatt több mint tizmillió lejt teremtett elő tagdíjából és a tagok által eszközölt részvényjegyzésekből.

A bányási kézműipar helyzete semmi-
ben sem különbözik a csatolt területek
kézműiparának általános viszonyaitól.
A bányási iparos ugyanugy nyög az
adóprés alatt, mint az erdélyi. Munkája
épp úgy nincs. A különbség csak annyi,
hogy a magyar nép könnyűkezeségével
szemben a svábság alaptermészete
a nagyfokú takarékoság.

És mégis mit látunk? Az Ipartestü-
letek Országos Szövetsége esztendei
„megfeszített munka” után sem tudta
elérni, hogy magyar tagjai évi 6 lej tag-
sági díjat befizessenek és hogy egy
akármilyen nyomorúságos irodát állít-
son fel az általa képviselt hatvanezer
iparos érdekeinek szolgálatára.

Ezzel szemben a sváb nép falusi
(tehát szegényebb) iparosai és keres-
kedői egy év óta fennálló szervezetük-
nek zugolódás nélkül fizették az évi
280—400 lejig terjedő tagsági díjakat
és kizárólag saját tőkeerejükkel nem
hónapok, hanem hetek alatt ötmillió
alaptőkéjü bankot és ugyanannyi tőkével
rendelkező kereskedelmi vállalatot
teremtettek.

A hiba mégsem iparosaink szűkke-
ltségében rejlik,

az eddigi iparosmozgalmak sikertelenségének oka nem az iparos társadalom hanyagsága, hanem a szervezés szakszerűtlensége.

Okos, ötletes szervezés eredményeket hoz, amint a bányási példa mutatja. A bányási sváb iparosok mozgalmának ismertetését Hollinger Péter nyilatkozatával vezetjük be. Ez a fiatal nyomdász és újságíró volt ugyanis az, aki a helyes utat megmutatta.

— „Az Eisenring mozgalom egy része annak a hatalmas programnak, amelynek megvalósítása a Német sváb Népszövetség nevéhez fűződik. Diadalmas alkotásunk az „Eisenring”. A név maga vasgyűrűt jelent. Az szoros kapcsolatot akarja kifejezni, amelyet mi a sváb vidék falusi iparosai és kereskedői között akarunk megteremtetni. Az volt a feltevésünk, hogy azonnal súlyos gazdasági helyzetet hozzon létre a sváb falusi iparosok és kereskedők érdekei azonosak. Hogy a jövőben nem csalódtunk, igazolják az elért eredmények. Ma már köztudott, hogy nyolcezer tagunk van és ideiglenes feltevéseink eléri a hétszáz ezer lejt.

Az Eisenring programja kettős. Kulturális célokat is tűztünk ki magunk elé. Nyaralattási akcióit szerveztünk, amelyek kapcsán a mintegy két-háromszáz németországi cseregyermeknek egy-egy ipari szakkönyvet kell magukkal venniük. Továbbá egyelőre próbaképpen tanoncot küldünk Németországba Kassal vidékére a szervezet támogatása mellett. Ha a próbák sikeresek, segédeinket is kiküldjük, hogy egy-két év alatt Németországban szerzett tapasztalataikkal a szakiskolákban nyúljanak. A gyáripar erős versenyét a Temesvár és Arad körül élő sváb iparosság érzi legerősebben Romániában. És mert tudja, hogy egyedül nem tudja a minőség emelése, igyekszik minél többet tanulni.

— Gazdasági programunk gerincét az árak elfogadhatóvá tétele. Míg az oldalon a kiméretlen szigorral díjazták minden kis községben katonasági feladattal keresztyülviit egységes ipari

nél 100 Leivel drágább, minden varrott talpalás a szegesenél 30 Leivel drágább, fejbőr és talpfoltozás szabad egyezkedés tárgya. *Vásári cipők. Zsiros cipők:* Női zsiros bőr 36—42-ig Lei 320—400, leány zsiros bőr 29—35-ig 240—280, leány zsiros bőr 26—28-ig 190—220, leány zsiros bőr 20—25-ig 140—180. *Boksz cipők:* 18 centi magas szárú a zsirosnál 80 Leivel drágább, 18—24 centi magas szárú a zsirosnál 100 Leivel drágább. *Fél boksz cipők:* 20—25-ig Lei 140—180, 26—28-ig 180—200, 29—35-ig 220—300, 36—42-ig 350—400. *Vikszos vagy fekete bakancs:* 35—39-ig Lei 320—380, 40—45-ig 390—420. *Női zsiros papucsok:* 36—39-ig Lei 140—150, 40—42-ig 160—180. *Női bársony papucs:* 36—39-ig Lei 150—160, 40—42-ig 170—190. *Női sarkos papucs:* 36—39-ig Lei 160—180, 40—42-ig 180—200. *Férfi papucs:* 43—46-ig Lei 200—250. különlegességek egyezés szerint. *Szandál:* 22—25-ig Lei 110—130, 26—30-ig 130—150, 30—35-ig 160—180, 36—42-ig 180—220, 43—46-ig 230—280. *Női komót cipők:* 36—42-ig 180—250 L.

Olcóbb lett a búza. A belföldi buzaáraknak a világpiacon árhoz való közeledése megtette azt a hatást, amelyet semminemű rendszabályozással elérni nem lehetett: a kistermelők buzakészletüket a magasabb árak miatt piacra hozták. Számos piacon ma már két-három vagon buza kerül hetenkint a kistermelők kezéből eladásra és minden reményünk meg van arra nézve, hogy a felhozatal emelkedni fog. A fokozódó kínálat az árualakulásban is érezhető hatását, ami az árak lemorzsolódását vonta maga után. Két héttel ezelőtt a búza ára 1625 lej volt mázsánként, ma pedig 1550 lej. Az árcsökkenésben jelentékeny szerepet játszik a lej javulása és az ideai terméskilátások kedvező volta. Helyenként az ősz buza vetések tul-buján is fejlődnek. A gyöngébb kősői vetések is rendbe jöttek az eső folyamán. A belföldi készletek felszínre kerülése valószínűleg fölöslegessé teszi a búza behozatalt és egyúttal intő példát fog szolgáltatni a kormány számára, hogy miként nem szabad a buzakérdést megoldani.

A LEGIZLÉSESEBB NYOMTATVÁNYOK A „MINERVA” KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN KÉSZÜLNEK. CLUJ, STR. BARON L. POP. 5.

Vásároljon a PARISIEN-áruházban Cluj-Kolozsván

Regele Ferdinand 12. szám alatt, hol minden árucikket a legolcsóbban szerezhet be.

lehetővé tettük a sváb iparosság megélhetését, másrésztől lenyomtuk a szükséges cikkek és nyersanyagok árait. Kéretlen harcot folytatunk a falvakat börtönözők ellen.

— Célunk, hogy egy kereskedő, mint iparos tagjait maga az Eisenring lássa az első kézből szerzett áruval és nyersanyaggal. E célból elsőnek szövészeti központot létesítettünk. A kereskedelmi vállalat ez év február elsején alakult meg félmillió lej alaptőkével. Két hónap működés után az elért eredmények látsza alatt a szövészeti központ falusi iparosokból és kereskedőkből álló részvényesei az alaptőkét ötmillió lejre emelték, amelyből kétfélmillió lejt már be is fizették.

— **Faközpontunk**, amely most van alakulóban és célul tűzte ki, hogy a nagybányákat, asztalosokat, stb. nyersanyaggal ellássa, *azzal kezdte működését, hogy 350 vagon haszonfát kötött és bocsát olcsó áron a részvényesek rendelkezésére.* A vasiparosok számára felállítandó szénközpont előkészítése is folyamatban folyik.

A sváb kisemberek ötmillió lejes bankja

A fenti eredmények elsorolásával azonban még korántsem érnek véget az Eisenring egy évi feyvertényei. A gazdasági programunk végcélja az olyan pénzügyi intézet létesítése, amely az iparosnak és falusi kereskedőnek kölcsönös kölcsönt bocsát rendelkezésére. Mert igaz ugyan, hogy a sváb vidékeken igen sok a bank, de a mi vidékeinknek egyik sem ad kölcsönt. Az év március 25-én tartott jubiláris üléseinken ez a probléma is megvitatott. A fenti célkitűzéssel alakuló

Eisenring Bank ötmillió lejes alaptőkével néhány hét múlva már meg is kezd működését.

— Mondanom sem kell, hogy az Eisenring utolsó banniig a tagok hordozásában áll.

— **Hollinger Péter** után nekünk már sok mondanivalónk. Az Eisenring vezetősége az elnökön kívül öt tagból áll: **Walzer János** kovács, **Lautz Antal** kőfaragó, **Schmitt Jakab** vaskereskedő, **Potenz Jakab** szőlő és **Klug István** gépgyáros. Kívülről nézve szakmai főnök intézi a szervezet ügyeit. Minden községben van egy-egy bevásárló bizottság, amelynek új feladata a gyűjtés és a részvényjegyeztesítés feladata. Engedetlen tagjaitkal azzal szembe, hogy nevüket kiírják hivatalos listára. Ez a büntetés eddig kivétel nélkül eredményes volt még azoknál is, akik nem voltak tagjai a szervezetnek.

— **Itt a példa**, amelyet a magyar iparosok elé állíthatunk. A gazdasági fejlődésükre vár, akik Erdély

és Bánság magyar iparosmozgalmait intézik. A megvalósítás a magyar iparosok dolga. Azé az iparos társadalomé, amely sem kultúra és szaktudás, sem osztályöntudat dolgában nem áll a bánsági iparosok alatt.

Némegy Gábor.

Iparosok panasza és a belügyminiszter. Nagyrománia iparosainak országos szövetsége, tehát az ország össziparoságának országos szervezete panasszal fordult a belügyminiszterhez az ország különböző hatóságai ellen. A panasz tárgyát az képezte, hogy a különböző hivatalok figyelmen kívül hagyva azt a törvényes rendelkezést, amely szerint minden hivatalos munkát nyilvánosan árlejtés útján adandó ki a pályázatnál legjobb ajánlatot tevő iparosnak, vagy vállalatnak, egyszerűen tetszés szerint végeztetik a felmerülő munkákat, ami igen gyakran a hazai ipar rovására történik.

A belügyminiszter a szívére vette az ország iparosszövetség eme panaszát és 2050—I.—925. szám alatt elrendelte, hogy a jövőben minden néven nevezendő hivatal hivatalos munkát csakis nyilvános árlejtés útján adhat ki, hogy a helyi, hazai ipar szabad érvényesülést szerezhesen magának. A belügyminiszter rendelkezését 2985—1925 szám alatt adta közre a helybeli főispáni hivatal.

A Munkaadók Szövetségéhez a miniszter átíratot intézett, a melyben felszólítja az iparvállalatokat, hogy május 30-áig jelentsek be a tartózkodási engedélyre szoruló szakmunkásaikat és új kérvényt adjanak be, amelyben sorolják fel az engedélyek indokait. A kérvényeknek legkésőbb június 10-éig a bukaresti bizottság előtt kell lenni.

Valuta-jegyzékek.

Kolozsvár, 1925. május 23.

1 dollár	=	213—215	lej
1 font sterling	=	1040—1052	"
1 svájci frank	=	41'50—41'58	"
1 francia frank	=	11'10—11'25	"
1 líra	=	8'70—8'90	"
1 aranymárka	=	51—	"
1 cseh korona	=	6'32—6'40	"
1 dinár	=	3'40—	"
1 osztrák shilling	=	29'90—30'40	"
330—332 magy. k.	=	1—	"

HÖRIG PRIBYES ARAD

Románia legrégebb és legnagyobb HARANGÖNTŐDÉJE

Alapított 1840-ben.
Ajánlja saját találmányú szabadalmazott HARANGJAIT a hangok előre való meghatározásával. Vas harangszerelevényeket és vas harang-állványokat. Nemes anyag, nemes művek.

A megerősítő tavaszi munkáknál nélkülözhetetlen a 60 év óta bevált és mindenütt használt

KWIZDA-féle FLUID

lovak lábainak ápolására, ha azokat betegségtől meg akarjuk óvni,

KWIZDA-féle

marhapor

KWIZDA-féle

sertéspor

Eredeti csak a

KWIZDA

felirással.

Máskülönben értéktelen hamisítvány.

Géphajtó köteleket

kenderből és manillából, ma 10 év edereket, transzporthevedereket s mindenféle gazdasági köteleket és zsineget gyárt és szállít

Cosma János

kötélgyártó

Cluj—Kolozsvár,

Str. G. Tamaş (Galamb u.) 14.

ISTEN.

Kevés öröm a mi sorunk,
Sok bánat a végzetünk.
Ködben, árnyban indulunk el
S gyakran el is tévedünk.
Fenn az égen nincsen csillag,
Előttünk nincs semi jel —
De az Isten lát bennünket,
S ha lesujtott: fölemel.

Pusztá tájon kétség üldöz,
Metsző szél szemünkbe vág
Megkínoz a keserűség,
Elgyötör a szomjuság.
Felsikoltunk, — néma minden,
Még csak visszhang sem felel —
De az Isten lát bennünket,
S ha lesujtott: fölemel.

Merre van a védő karja?
Nagy jósa merre van?
Csak bolygunk a pusztá téren
S nyomunk elvész nyomtalan.
Sehol semmi! Lerokadunk
Lelkünk tört reményivel —
De az Isten lát bennünket,
S ha lesujtott: fölemel.

Célhoz értünk. Ím, előttünk
Csöndes révül egy sír áll.
Belebukunk s menthetetlen
Elföd az éj, a halál.
Ám az éjből, sírhomályból
Lelkünk fénylőn szárnyra kel —
Isten az, ki lehajol ránk
S szárnyaival fölemel.

Endrődi Sándor.

A csiksomlyói pünkösdi búcsu.

A küszöbön van pünkösdi ünnepe!
Annak a napnak emléke, mikor zugó
szélvészként áradt Isten lelke a földre,
hogy erősítsen, emeljen, vigasztaljon, óv-
jon és mentsen. A tanácsadó, vigasztaló
lélek után mindig és mindenütt sóhaj-
toztak, vágytak, epedtek az emberek.
Mégis talán a mi megtépett, porbasuj-
tott árva népünk lelkéből tör fel leg-
epedőbbben a sóhaj: „Jójj el Szentlélek
Isten! Áldj, vigasztalj, erősíts, mert nél-
küled éjszakánk álmatlan, nappalunk bo-
rus, életünk örömtelen!”

Az erdélyi magyarságnak, de még a
moldvai, havasalföldi csángóknak is kö-
zös, szívéhez kötött, lelkéhez forrt szent
helye Csiksomlyó. Évről-évre megindul
a zarándoklatok özöne e kegyhelye...

Mintha a szebb idők, jobb napok ke-
resztes lovagjai jönnének! Évről-évre
megindulnak a sóhajos lelkű, csüggeteg
szívű emberek, hogy a kéttornyú tem-
plom hófehér ölébe lerakják terheiket,
fájdalmaikat, sok-sok nehéz panaszukat.
Jönnek, hogy csüggeteg lelkük szárnyat
kapjon, bánatos szívük fénnel, örömmel
teljék meg újra. Ki ne hallotta volna hi-
rét a csiksomlyói pünkösdi búcsunak?

Eredete — melyről már szó esett e
lap hasábjain — visszanyulik a régmúltba.
Akkor is szenvedett, szomorú volt a ma-
gyar. Szemei könnyben usztak, szíve
vértől ázott. Pihenése, nyugalma nem
volt. Belső egyenetlenségek gyöngitet-
ték, márták a lelkét; külső háborúk rit-
kították sorait. Sokan végpusztulásat vár-
ták... jövendőlték. Mikor már minden
emberi erőben és segítségben csalódott,
az Éghez folyamodott. Mindig hívó, so-
hase csüggedő fiai, gyermekei összegyül-
tek Csiksomlyón. Lelküket Égbe küldték
az ima szárnyain, a könnyek fájdalmas
sóhajtásain. Lezsedtek zászlóikra a dia-
dalt, saját és kedveseik szívébe, ottho-
nukba az áldásos békét, a tiszta örömet,
a szelid nyugalmat. Ez újabb meghall-
gattatás pünkösdi szombatján történt. És
azóta évről-évre összejönnek e kegy-
helyre, hogy érezzék, tapasztalják a Szent-
lélek áldásait.

Csiksomlyói templom.

Hitbeli, drága testvéreim, a csiksom-
lyói búcsu! aki még nem vett részt benne,
nagy mulasztást követett el, amit pótol-
nia kell. Aki már lelkében végigélvezte
e búcsu égi örömeit, mindig jobban és
jobban vágyik utána s elmaradni róla
sohasem fog. Csodálatos, érdekes, meg-
ható és megkapó valami is ez a csik-
somlyói búcsu! Ott mindenki megtalálja
a maga örömeit.

Az Istenben bizó, Őt tisztelő lelkek
egyik nagy öröme a kéttornyú, ősi, hi-
res templom, mely a Hargita tövéből ki-
induló fensiklon nyugodt, fenséges öntu-
dattal uralkodik az egész vidék fölött.
Messze ellátzó tornyai mintegy integet-
nek a feléje sietőknek, mintha biztatnák
őket, hogy ne féljenek, jó uton járnak.
Ez, az ősök imájával és könnyeivel meg-
szentelt hely, ez a csodákkal ékeskedő
föld várja őket, hogy a fáradtaknak pi-
henést nyújtson, a roskadozók lelkéről
levegye a ráakódott sok-sok nehéz ter-
het. Oh az Istent szerető lelkeknek nem
kell magyarázni: mit jelent Csiksomlyó!
Ők érzik, tudják, évről-évre jobban ta-
pasztalják. Hiszen itt minden lelkis
meghallgattatásra talál, minden lelki bajra
enyhet s külső szenvedések elviselésére
erőt nyernek.

De bár jönnének Somlyóra pün-
kösdi szombatján a *hitetlenek* is! Azok
nek lelkük szomorú, szívük elégedet-
len, kik örvideni már semminek sem
nak. Jönnének ide! Látnák a több-
lobogók alatt fölvonuló 40—45 ezer
sokaságot, amint 100—150—200 mé-
méteres utnyi gyaloglás után, a há-
ságnak minden nyoma nélkül haza-
énekszóval vonulnak fel a szent helyre,
hogy Isten irgalmáról zengjenek.
ezektől megtanulnának hinni és
Vajjon van-e lélek, akire ne lenne
tással a csiksomlyói hataimas fehér-
plom, mely a maga oszloptalan, fén-
len nyíltságával olyan, mint egy be-
letes, őszinte, mocsoktalan lélek,
rejtegetni valója nincs. Ez a temp-
az oltár mögött trónoló kegyes-
megmagyarázhatatlan, angyali mos-
fogadja a belépőt. Okvetlen át-
szentelő püspök szavait: „Szent
hely, mert Isten háza s a menny-
kapuja.” Bár jönnének minél több-
üldözöttek, lelkükben meghason-
hogy látnák és tapasztalják a hit-
meg lelkesedését, szent áhitatát és
nának tőle védelmet keresni, harm-
ezsdni attól, ki a gyengék, üldöz-
gámolítója, egyenetlenségek elosa-
Bár jönnének minél többen a há-
lanok, édes otthonuktól megfoszt-
hogy e kegytemplom isteni légkör-
megtanulják: „Nincs itt maradá-
rosunk.”

De a *tudós*, a *művész* is meg-
csiksomlyói búcsun a maga gyö-
ségét. A népviseletek sokfélesége,
lönböző rendü, rangu, koru em-
önfegyelmzett viselkedésének meg-
lése érdekes tanulmányt nyújthatna
foglalkozónak. A sok ezer, sőt több-
ezerre menő néptömeg festői fel-
lása, az áhitat, a hit, az ezekből
sok szép és nemes érzés megnyi-
lása számtalan témát nyújt költő-
nak, művésznek egyaránt...

Ha tapasztalni akarjuk, saját szem-
kel akarjuk látni a Lélek műkö-
menjünk el pünkösdkor Csiksom-
Ott meglátjuk, hogy mozgat a Szent-
lek meg vidékeket, hogy gyűjti a
legtávolabb helyekről, a legkülönbö-
életkörülmények között élő embereket,
hogy csilitja le a hangosokat, hogy
magasröptü, égbeszálló himnuszok-
szerü emberek ajkára. Ha gyönyör-
akarunk népünk bizó lelkében, meg-
maradt értékeiben, szíve alázat-
mélységében, szeme imádkozó
gában, egészséges vallásosságában
rándokoljunk el Csiksomlyóra!

Véreim, magyar hitbeli testvé-
Erdélyi bérceit, halmaít, rónáit
ti mind, kik a végeken küzdötök
lakodtok, pünkösdi szombatján
fel! Legalább egy órácskára
jatok fel a harccal, munkával,
dással s szívetek dobbanjon

aljában imádkozó, vezeklő, búcsut-
 áró tízezrek szívével, lelketek kapcsó-
 lódják bele ezek veletek érző és vérző
 alkébe.

P. Lukács Mansvét.

Ez is a papé!

Keserü Mihály jól beleválasztott az
 ersekujvári lóvásáron. Rudast vett a
 nyerges mellé, valami szerdahelyi ló-
 szempótlól, de abban ugyan nem volt
 köszönet. Az új paripa nem volt kehes,
 nem pókos, sem vak, és a kedves
 szóra hallgatott. S ez volt a baj éppen.
 Tudniillik, hogy hallgatott. Mert egye-
 szel aztán nem is csinált a Kedves.
 Keserü Mihály már harmadnap megát-
 szolta még azt is, aki az ilyen csökö-
 nyös jószágot Kedvesnek merte keresz-
 telt. Mert, hogy milyen kedves volt
 az a Kedves, azt mindjárt megmutatta,
 amikor Keserü Mihály a gabonahordásba
 fogott, éppen aratás után. A gazda
 szemé ilyenkor imádságosan tekint az
 aggre, mintha aggódalmasan kérlelné a
 szerte szállongó, szélfoszladozó, össze-
 boruló felhőket. Hordás idején azokra
 van bízva a gazda sorsa, hogy be tudja-e
 földiük takarítani idejében az istenáldás-
 sá duzzadó sárga kévét. A becsü-
 ltes ló megérzi a gazdája szorongását
 együtt igyekezik vele. De a Kedves
 annak oda se hederített. A szekéren
 már ott terpeszkedett három kereszt
 gabona, de a szekér meg se mozdult.
 Mikor arra került a sor, hogy indítson,
 a Kedves csak megvetette a négy kesely
 lábát és két nagy löszemével úgy bá-
 rult el a messziségbe, mintha egyéb
 dolga nem is volna. Az ostornyélre,
 mivel Keserü Mihály mérgében biztat-
 tatta, félrefordította a fejét, mint a süket
 ember, a szemét meg úgy hunyorgatta,
 mintha látni sem akarná a gazdája küz-
 delését. Egyszóval, meg se mozdult.
 Aztán kutya egy természet szorult ebbe
 párába, azzal Keserü Mihály egyszer-
 re tisztában volt. Napestig hasztalan
 alkodott vele s végre is ki kellett
 vágja az új paripát. Valahogy, keser-
 zészen a nyerges egymaga vontatta haza
 a három kereszt gabonát. Még jó, hogy
 az éjszaka lett, mire a Keserü Mihály
 várára ért vele. Legalább szegény-
 szemre senki sem látta, hogy a rudas,
 drága paripa, milyen csöndes egy-
 sültséggel baktat a rakott szekér után,
 mintha semmi köze sem volna hozzája.
 Az ember az egész éjszakát ezen
 tengette végig. És pitymallatig se
 tudt dülőre jutni, hogy mibe fogjon.
 Az immel-ámmal babrált az udvaron,
 a szék körül. A szérüskertet rendez-
 té s a csépléshez zsákokat készített.
 Aztán arra gondolni se mert, hogy a
 gabonahordást a Kedvessele folytassa.
 Keserü Mihály csak úgy lógott a feje
 gondtól a föld felé, mintha szün-

telen csak ott keresne feleletet arra a
 kérdésre, hogy vajon miképpen is fog
 hát betakarítani az idej termés. Se-
 hogycse találta meg azt a feleletet. Szom-
 szédhoz, atyafihoz a nagy dologidőben
 hiába fordul, hiszen a magukét se győ-
 zik azok se. Még meg az ilyen bajt
 elpanaszolni sem tanácsos, mert az
 olyan embert, akit a lóvásáron lóvá-
 tesznek, ráadásul rendszerint ki is neve-
 tik. Hogy olyan gyámoltalan! Még a
 hitvány lókupec is tuljár az eszén! Az
 nem család, hanem virtus. Aki lovat
 veszen, értsen is hozzája, ha meg nem
 ért, akkor ne vegyen lovat. A lóvásár-
 nak ilyen külön erkölcsé van. Az a leg-
 különb, aki a leghamisabb.

Igy tépelődött Keserü Mihály. Csak
 arra eszmélt föl, mikor ismerős hang
 köszöntötte:

— Adjon Isten, szomszéd!

A harangozó volt, Bedécs Máté.

— Adjon Isten, komám, — mordult
 vissza Mihály. — Vagyis adhatna, —
 toldotta meg. — Hol jár kend erre?

Hát csak beszóltam, szomszéd. Mert
 hogy kigyelmeden volna a sor.

— Micsoda sor?

— A papét hordani. Az ember fél
 már ilyenkor, nehogy megkéssek. Le-
 talál szakadni az eső.

Eleget tündökött azon maga Mihály is.

— Persze. És aztán melyik dülön?
 Buza vagy árpa?

— A Csontoson, szomszéd. Nyolc
 kereszt buza az egész. Három fordú-
 lóra idebenn van. Hallom, új rudast
 vett kigyelmed ügyis.

Arról Keserü Mihálynak egy mák-
 szemnyi kedve sem volt diskurálni.
 Ellenben, hogy a papét hordja...
 Mihály úgy magában csaláflinta módon
 elmosolyodott. Eppen jókor! Legalább
 új próbát tehet a Kedvessele. Hátha az
 éjszaka meggondolta a dolgot? Ha
 pedig nem, akkor a papot nevetik ki,
 nem őt.

— Megyek, komám, megyek, — sie-
 tett Mihály. Tüstént befogok.

Még a harangozónak kellett mérsé-
 kelgetni a nagy siető kedvét.

— Hájszen különben nem olyan sür-
 gős. Holnap is ráér.

— Dehogy ér, — bizonykodott Mihály.

— A papé az első. Az becsület dolga,
 komám. Az ember végezze el idejé-
 ben, ne halogassa.

Bedécs Máté arra vállat vont.

— Annál jobb.

Mihály pedig befordult az istállóba
 és szaporán fölszerszámozta a két pari-
 pát. Azok aztán engedelmesen cammog-
 tak ki utána az udvarra, ahová Mihály
 hamarosan kigördítette a felszerből a
 szekeret. Vendégoldal is volt rajta, s a
 két ló oda állott a rúd mellé, mindenik
 a maga helyére. Csak az istrángot kel-
 lett beakasztani, aztán Keserü Mihály a
 bakra pattant. Kézbe kapta a gyeplőt

és az ostorával elsuhintott, szokás sze-
 rint, a lovak fölött.

— Gyi te, Játék! Kedves!

Várta, hogy indít-e a Kedves. Elál-
 mélkodott. Még csak a gyeplőt se kellett
 megrántania, a két ló, mint a kezes
 bárány, olyan szelíden, engedelmesen
 kocogott ki az udvarból. S Keserü Mi-
 hálynak a mogorva arca egyszerre ki-
 derült.

— Kutyabaj! — gondolta magában
 és jókedvében füttyörészni kezdett.

A felvégre kanyarodott s nem telt
 belé egy fertályóra, már meg is állott
 a szekérral a Csontos-dülön, éppen a
 pap földje végiben. A szemé általsiklott
 a tarlón s hevenyében fölbecsülte a
 nyolc kereszt buzát, ami méltóságosan
 terpeszkedett előtte. Megigazitotta a
 szekeret, lehányta az istrángot, s azt a
 néhány marok lucernát, ami a szekéren
 volt, a lovak elibe szórta.

— Na, harapjatok!

Aztán villára kapott és szaporán rakta
 föl a kévét a szekérre, egyiket a má-
 sik után. Széles jókedvében Mihály
 nagylelkű volt. Mások rendszerint har-
 madfél keresztet raknak föl egyszerre,
 ő négyet rakott föl. Egész kazal volt
 a szekér, s Mihály büszkén tekintett
 rája. Az ő szemére ne vesse senkisé,
 hogy a papjától sajnálja akár a lovat,
 akár a fáradságot. Csak úgy igyekezik
 érette, ime, mintha a tulajdon magáé-
 ről volna szó. Vagy még jobban. Meg-
 rántotta a gyeplőt s majd kidülledt a
 szemé a várakozástól. Vajjon nem bo-
 londul-e meg megint a Kedves? Nem
 bolondult meg. Sőt vigan toporzékolva
 indult meg a szekérral, mintha a teg-
 napi huncutságáról semmit se tudna.
 Meg sem állt a paplak udvaráig. Még-
 csak egyetlen ostorlegyintéssel sem
 kellett nógatni. Jobban húzott még a
 nyergesnél is. Mintha csak a tegnapi
 bűnét igyekeznek megvezekelni.

S Keserü Mihály már nevetett és
 megsimogatta a jámbor állatot.

— Ejha! Nincs ilyen ló több a ha-
 tárban!

Vigan fordult vissza a Csontosra és
 fölrakta a másik négy keresztet is. —
 Azzal sem volt semmi baj. Még dele-
 lőre sem ért a nap, már a nyolc kereszt
 buza, a papé, otthon volt, takaros asz-
 tagba rakva, a szérün.

Délután aztán a maga földjére for-
 dult ki Mihály. A tegnapi bajlakodást
 egyszerre végképpen el is felejtette.
 A gazdaember ilyen; mindig hisz, min-
 dig bizik. A lovában még jobban, mint
 az emberekben. S magamagában leg-
 jobban. A délelőtt végzett nagy munka
 után kimélni akarta a lovait s csak
 három keresztet rakott a szekérre. —
 S vigan suhintott el a lovak fölött.

— Gyi te, Játék! Gyi te Kedves!

A Játék, vagyis a nyerges nagyot rán-
 tolt a szekéren, de mindjárt vissza is

zakkant a helyére, mintha az ina szakadt volna. Mert a Kedves meg se moccant. Csak megvetette a négy lábát megint, éppen, mint tegnap, s bután bámult végig a rónán. Mihály végigvágott rajta az ostorral.

— Gyi te, Kedves!

Dejszen, üthette azt!

— A kutya párája! — szitkozódott tehetetlen dühében, és két kézzel, marokra fogva rángatta a gyeplőt.

— Kedves! Gyi te, Kedves!

A Kedves pedig csak állott és bámult, mintha se látna, se hallana. S Keserű Mihályt már szinte az epe fojtogatta. Ez a hitvány pára nyilván arra született, hogy a gazdáját csúffá tegye. A papét milyen szépen behordta, a gazdáját meg itt hagyja veszni! Valami istentelen huszár káromkodás jutoit az eszébe, még katonakorából, s azt úgy mondta el, egy dühös rugással, ami a Kedves oldalát érdekelte. De a ló meg se moccant, arra sem. Mihály oda állott elibe. A düh villámlott a szeméből s a két kezébe kapta a ló fejét. A füléhez tartotta a káromkodó száját s torkaszakadtából beleordított a ló fülébe:

— Te kutya pára, te! Hiszen ez is a papé!

A szörnyű bődületre a ló kikapta a fejét az ember kezéből és magasra tartva, megrázta, mintha ellentmondana. Mintha csak azt mondta volna:

— Nem igaz! A tied ez, gazdám, nem a papé!

S Keserű Mihály az ordítástól, amibe a mérgét egy pillanatra lecsapolta, kissé megcsillapodott. A fog között mormogott csöndesen.

— A bitang! Még azt is tudja!

Tanácstalanul nézett szanaszét a síkon, azt a tájékat keresve a szemével, amerre a szerdahelyi kupec felé elküldhetné azt a keserves áldást, ami a torkát szorongatta.

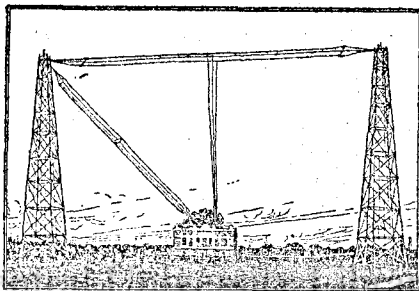
Lörinczy György.

A rádió.

Ettől hangos most a világ! Rádió, rádió, ezt olvassuk az ujságokban, erről beszélnek mindenütt. Mi ez? *Drótnélküli telefon*, mondják magyarázatképpen. Megcsóváljuk a fejünket: tényleg csudálatos dolog. Mert azt már láttam elégszer, amikor a község házában volt dolgom, hogy megszólalt a csengő, a jegyző ur leakaszította a kagylót és belebeszélt. Azután meg letette a kagylót és csak úgy odavetőleg megjegyezte: az alispán urral beszéltem. Pedig az 70 kilométerre lakik innen, telefonon meg lehet vele beszélni. De ezt értem valamennyire: itt is van egy telefonkészülék, meg ott is. A kettőt

drótköti össze, ott vezet az mindenütt az országut mellett póznákon. A drótban villanyosság halad, az valami utonmódon elviszi a jegyző ur beszédét az alispán ur füléhez, meg fordítva. De a rádióknak nincsen drótvezetéke! És mégis nem 70 kilométerről, hanem sok ezer kilométerre fekvő városokból is elhozza a szót. Hogy ezt megérthessük, nézzünk egy kicsit körül.

Elromlott a templomtorony zszindelyteteje. Az ács elvállalta a kijavítását. Fel is ment reggel korán, ott kopog szorgalmasan. Itt állok a piacon és nézem. Tisztán látom, amint felemeli a kezét és leüt a szeg fejére. De milyen különös! Nem akkor hallom a kalapács koppanását, amikor az ács leütött a kalapáccsal, hanem akkor, amikor jól

Antenna, a rádió felfogó készüléke.

felemelte a kezét, hogy újra leüssön. Eluézem jó darabig: így van biz ez, nem csalódtam. De láttam én már ehhez hasonlót! Amikor katona voltam, akárhányszor észrevettem, hogy a szemközti hegyen az ágyu torkából kicsapott a láng, jól láttam a füstöt is, mégis elmondhattam egy fél Miatyánkot, amíg hallottam a dördülést. Jól tudom, hogy ha az ágyu mellett állana, egyszerre látnám a tüzet és hallanám a dörgését. Olyan ez, mint a villámlás és a dörgés. A házunk előtt áll egy derék jegenyefa. Nehéz idő van, villámlik, dörög szüntelen. Most hirtelen megvilágosodik a ház, rögtön rá óriási csattanás, hogy csak úgy reng bele a hely: a villám beleütött a jegenyefába. Azután is látom a cikázó villámokat az ablakon keresztül, de először elszámolhatok háromig, azután ötig, a végén már kényelmesen akár negyvenig is, amíg hallom a dörgést. Mindnyájan fellélekzünk: tovább vonult a vihar!

De hiszen ezeket mindenki tudja; micsoda különös lenne ebben? Van itt valami, ami nem éppen olyan egyszerű,

íme mondunk mindjárt egy fogas példét. A szántóvető ember, kora pő mallatkor kimegy a mezőre. Egy világosabb lesz keleten az ég, vég egészen alant, vagy egy hegy mög felvillan az első sugár. A szántóvető leveszi a kalapját egy pillanatra, h Istenére gondoljon, aki az éltető nap adta. Felkelt a nap! Az ám! Mielő mi emberünk megpiántotta volna nap sugarát, már fenn volt a nap. Kerekén 8 másodperccel az első sugár felvillanása előtt már ott állt nap. Viszont este, amikor a nap áldozóban van, tekintünk a bucsuz. Még felénk küldi utolsó sugarait, pe már nincs ott a korongja. Szóval nap előbb kel fel és előbb nyugod le, mint ahogy azt mi észrevessük. Így mégis csak jó lesz, ha gondolkunk azon, hogy miért koppant az a szeg fejére akkor, mikor a kezét legtávolabb tartja attól.

Itt adunk egy kis magyarázatot világról érzékszerveink útján szerzett tudomást: van látásunk, hallásunk, szaglásunk, izlésünk és tapintásunk. A tárgyakat a szemünkkel látjuk, de csak akkor, ha azokról fény jön a szemünk felé. Ha éjnek idején felébredünk a szobában, ugyancsak meregethetjük szemünket, mégsem látunk semmit. Miért nem? Azért, mert a tárgyak nem indul fény a szemünk felé. Ha meggyújtunk egy gyertyát! A gyertya fénye ráesik a tárgyra, azokról a tárgyakról fény jön a szemünkbe. A hangot a fülünk fogja fel. Az ágyu dörögése elindul és elér a fülünkbe; ebben a pillanatban halljuk az ágyu dörgését. *A fénynek is, meg a hangnak is van szüksége, hogy tovább haladjon.* A különbség abban van, hogy a fény mindenféle magyarázatot feltűnő módon sokkalta, de sokkalta gyorsabban halad tova, mint a hang. Azt meg lehet határozni, hogy a fény úgy repül, mint a leggyorsabb gyorsvonal a nyílván, a hang meg úgy döcög, mint valami siralmas vicinális. Ez magyarázat meg azt, hogy az ács kézművese azonnal látom, de a zajt, amit okoz csak bizonyos idő múlva hallom. A fény oly gyorsan halad, hogy itt a földön nincs olyan távolság, ahova a fény eljut pillanatában azonnal elnevezhető. A nap nagy távolságra van a földtől, ugyanígy, hogy még a fény is

be telik, amíg el tud hozzánk jutni. Egy nyolcat számolhatunk kényelmesen, amíg a nap sugara eljut hozzánk. A csillagok világában kimondhatatlanul nagy távolságok vannak; itt még a végtelen gyors fénynek is sokszor meg kell várnia, amíg hozzánk jut.

Most térjünk vissza a rádióhoz. Abból tudunk ki, hogy azt még megértjük valamennyire, hogy a jegyző ur tele-

szülékeket, amelyek közvetett uton jelzik a villanyosságot. Végeredményben ilyen készülék a telefon is. Ebben a villanyosság hang alakjában nyilvánul meg.

Képzeld el most a következőket. A nagyobb városokban van egy hatalmas árbóc, melyet drótkötelek tartanak. Ezek a hatalmas méretű árbócok, melyeket *antennáknak* neveznek, be vannak rendezve arra, hogy a villám-

szertű jeleket. A nehézség t. i. hosszú ideig abból állott, hogy a megérkező villanyosság nagyon gyenge volt. Ez a gyenge villanyosság nem tudta mozgásba hozni a telefont annyira, hogy abból értelmes beszédet lehetett volna hallani. A rádió azonban egy átalakító készülékkel dolgozik, amely a gyenge villanyosságot nagy mértékben megerősíti.

A rádió nagy jövője van. Oly készülék ez, amely minden embertől vont határt megvet, azt könnyen átrepüli és lehetővé teszi, hogy nagy világvárosok szellemi élvezetének részesei legyünk akár a csendes kis falu rejtekében is. Segítségével végighallgathatunk egy budapesti színházi előadást, egy bécsi hangversenyt vagy bármi más nagy távolságban lefolyó érdekes előadást. A rádió egy újabb téglá az emberiség szellemi fejlődésének hatalmas épületében.

Dr. Rajka László.

Mese a fehér tyukocskáról.

Írta: Szentgyörgyi Czeke Vilma

Volt egyszer egy gazdasszonynak egy szép fehér tyukocskája. Ez a tyukocska nem csak nagyon szép volt, de a legbuzgóbb is, mert mindennap tojt egy nagy fehér tojást, a legnagyobbat valamennyi között. Büszke is volt rá nagyon a gazdasszony, hogy neki van a legjobb tojó tyukja, mégsem szokta soha megdicsérni.

A fehér tyukocska pedig egyszer csak szomorkodni kezdett.

— Miért, hogy nem dicsér meg az én gazdasszonyom, bármint iparkodom? Soha sem cirógat, sohase beszél hozzám, talán nem is szeret gondolta magában és elkezdett busulni.

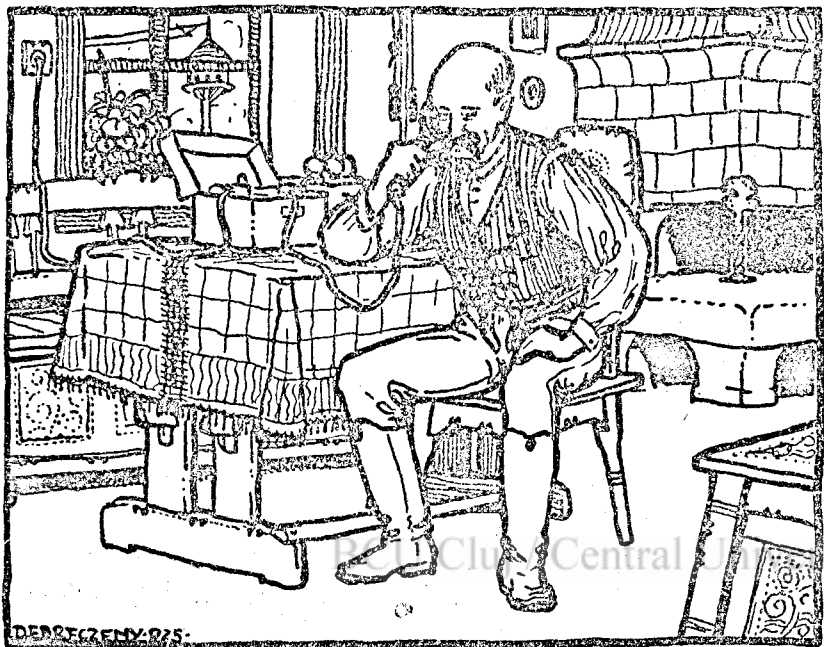
Busult-busult és attól kezdve egyre kisebbek lettek tojásai.

— Ejnye, ejnye te rossz fehér tyukocskám — kezdte el ekkor szidni a gazdasszonya, — hát nem szégyenled magad ily közönséges kis tojásokat tojni!?

Bizony szégyellte is magát és most már még jobban busult a szegény kis tyukocska, hogy lám nem csak nem dicséri, de még már haragszik is rá a gazdasszonya. Busult-busult, dehiát hiába, a tojásai mindig csak kisebbek lettek.

De haragudott is ám érte a gazdasszony! Hogy hát az ő tyukja, az ő fehér tyukja milyen hálátlan jószág. Pedig hogy eteti itatja, a tyukolat és udvart is mindig tisztán rendben tartja.

— De megállj csak te lusta, ingyenélő

Messzi világ üzenete.

non beszélni tud az alispán urral, pedig elég messze vannak egymástól, mert hát drót köti össze. De hogy lehet valaki nagy távolságra dróttal? Az én ács komám keze nincs dróttal összekötve a szememmel és mégis látom ott fenn a torony tetején. Ném sincs hozzádrótozva az ágyúhoz, mégis meghallom annak dörögését. Szóval a természet drótnélkül dolgozik.

A villám ugyancsak belesapott a nyenyefába, pedig azt semmi drót nem felette uszó felhőhöz, amelyből a villám kiindult. A villám, vagyis a villanyosság tehát drót nélkül is terjed a levegőben, akárcsak a fény vagy a hang. Ha lenne valami különös érzékünk ennek a levegőben haladó villanyosságnak a megállapítására, akkor látnánk, vagy hallanánk vagy éreznénk — nem is lehet ezt jól kiismerni, mert a nyelvben nincsen rá érzék — a villanyosságot. De az érzékesség segített ezen a felismerésen. Kieszlettek olyan ké-

hoz hasonló villanyosságot, amely természetesen nem olyan erős, mint a villám, a levegőbe löveljék. Ez a levegőbe kilökött villanyosság olyasformán viselkedik, mint a fény: igen nagy gyorsasággal tovább terjed. Minthogy érzékszervünk ennek a tovaterjedő villanyosságnak felfogására nincsen, azt mi nem is vennők észre. Ám vannak olyan készülékek, amelyek ezt a villanyosságot fel tudják fogni. Ez a készülék a házon kívül néhány, rendszeren két nem tulságosan hosszú drótból áll. Ebbe a dróthálóba beleütközik a levegőben haladó villanyosság és innen egy ügyesen szerkesztett készülékbe kerül. Ilyen berendezés már volt néhány évtizeddel ezelőt is, gyakorlatilag is használták: ez volt az úgynevezett *drótnélküli táviró*, mellyel nagy távolságokra dróttösszeköttetés nélkül jeleket lehetett leadni. A mai rádió lényege igazában az, hogy ezt a készüléket annyira sikerült tökéletesíteni, hogy az *most az emberi beszédet is tovább adja, nemcsak az egy-*

— korholta haragosan a fehér tyukocskát — ha holnap sem kezdsz el nagyobb tojásokat tojni, nem kapsz többé tisztaszemű buzát.

No erre kezdett még csak igazán busulni a fehér tyukocska. Mit csináljon mit is kezdjen, hogy a gazdasszonya ne korholja többé? Bizony busult, busult tovább a szegény tyukocska és másnap már csak akkora tojaskája volt, hogy még a rosta likán is átesett.

De erre azután már igazán dühbe gurult a gazdasszony. Nem adott a tyukocskának tisztaszemű buzát, ehelyett úgy rákiáltott, hogy szegényt majd a föld nyelte el ijedtében.

— Nem sülyedsz el rögtön itt a szemem előtt? te szégyentelen, te. Jól jegyezd meg, hogyha holnap végre meg nem embereled magad, hát leváglok.

No erre aztán már egészen bunak adta fejét a szegény tyukocska. A szava is elakadt, a szárnya is lecsüggedt, szomorú csóréval egész a földet verte s egy szem ételt, italt sem tudott lenyelni.

Nem is tojt másnap egy mákszemnyi tojást sem.

A gazdasszony majd megpukkadott mérgében és futott be a konyhába a késért, hogy a szegény kis tyukocskát levágja.

Szerencsére azonban éppen arra ment egy kislány az édesanyjával és meglátta a busuló tyukocskát.

— Jaj de szép fehér tyukocska, anyuskám! És nézd, milyen szomorú, bizonyára nincs aki szeresse.

Meghallotta ezt a gazdasszony is, aki éppen jött már a nagy késsel.

— Nincs aki szeresse? — ismételte a kislány utolsó szavait. — Hát érdekes szeretni valakinek az ilyen haszontalan ingyenélőt? No de most végzek vele. Jó lesz ma ebédre tyuklevesnek.

— Jaj-jaj, ne bántsa szegénykét — könnyörgött a kislány a gazdasszonynak és ölébe vette a remegő tyukocskát.

— Édes jó anyáskám — fordult most könnyörögve az édes anyjához — vedd meg nekem ezt a szép fehér tyukocskát! Oly jól tudnék vele egész nap játszani.

Édesanyja meg is vette neki és a kislány boldogan vitte haza a szép fehér tyukocskáját.

Egész nap játszott vele, dicsérte, dalolt neki s a kis fehér kezéből tisztaszemű buzával etetgette.

Hát másnapra mi történt? Csak rohan ám be a kislány az édesanyjához.

— Nézd csak jó anyáskám, mily édes kicsiny tojást tojt az én tyukocskám! — ujságolta hangos örömmel a kislány, s egy icinyke picinyke tojaskát mutatott az édesanyjának. Oly icinyke picinyke volt biz az a tojás, hogy még a rosta likán is átesett, de a kislány mégis meg-

dicsérte és hálásan ölelte magához szép fehér tyukocskáját.

A fehér tyukocska is nagyon örült neki és jókedvűen futkosott egész nap az udvaron, vagy játszott a kisleánnyal. A kisleány dalolt neki, simogatta s megint a kis fehér kezéből adott enni neki.

Hát másnapra mi történt? . . . Csak megint szalad ám be nagy örömmel reggel a kisleány.

— Nézd csak jó anyáskám, mekkora tojaskát tojt ma az én szép fehér tyukocskám! — ujságolta az anyjának boldogan s egy akkora tojás volt a kezében, mint egy nagyobb fajta galambtojás.

— No hisz ezt már meg is eheted mindjárt! — mondta mosolyogva a kislány édesanyja és finom lágytojást főzött belőle.

A kislány hálásan ölelte magához szép fehér tyukocskáját, egész nap dicsérte, dédelgette s a kis fehér kezéből tisztaszemű buzával megetette.

A fehér tyukocska is jókedvűen futkosott és kapargált az udvaron a kislány körül, és másnap reggelre ugyan mit gondoltok, mivel lepte meg ismét jó kis gazdasszonyát?

Hát bizony most már akkora tojást tojt, hogy liba tojásnak is beillett volna! A kislány nem is mert hozzá nyulni, félt hátha elejti, csak a fehér tyukocskáját kapta a karjába, dicsérte, dédelgette és így futott be nagy örömmel az édesanyjához.

— Édes jó anyáskám, jöjj csak hamar, nézd meg, mekkora tojást tojt ma az én fehér tyukocskám.

Futott is ki mindjárt az édesanyja, hát csak elállt ám a szemé szája a csodálkozástól. Szinte nem is hitte, hogy nem libatojás. De bizony a fehér tyukocska másnap is csak kitett ám magáért, akkorák voltak megint a tojásai, mint egy libatojás. És tojt mindennap szorgalmasan, mindennap szép egyforma nagyokat, úgy, hogy egész faluból a csodájára jártak. A kislány meg boldog volt s nem győzte dicsérni, dédelgetni drága kis tyukocskáját.

Eljutott ám a híre a fehér tyukocskának a régi gazdasszonyához és eljött megnézni, hogy igaz-e a dolog, csak ugyan az ő lusta tyukocskája-e az, amelyik azokat a híres nagy tojásokat tojja?

Hát bizony, hogy az volt!

No de ki is fakadt ám erre a gazdasszony nagy keserűséggel. Hogy hát így meg amúgy, hiszen őnála is megvolt a tyukocskának minden, ami enni innivaló kellett, az udvar is tiszta volt, a tyukolat is mindig szép rendben tartotta.

— Ejnye, ejnye haszontalan tyukja, hát énnálam miért tojtál egyre kisebb és kisebb tojásokat? — förmedt a tyukocskára.

A tyukocska azonban hiába, nem jött meg.

— Kot-kot-kot kot kotkodács! — káromkodott vissza mérgesen a szigorú gazdasszonyra és többé rá sem nézve, bekén sétált tovább az udvaron.

A kislány megértette a tyukocska beszédét és elnevette magát.

— Lássá, lássa — szólt a gazdasszonyhoz — még most is haragszik magára. És tudja, hogy, mit mondott? Hát nem csoda, ha *ciment szegénynek kedve, hisz sohasem dicsérte, bárhol iparkodott. És szomorú tyuknak esiny a tojása.*

Megszégyelte magát erre a gazdasszony és eltávozott. A tyukocska pedig hálásan futott a kislányhoz és most megint jókedvűen mondogatta:

— Kotkodács, kotkodács . . .

És azóta is szorgalmasan tojja a szép nagy tojásokat. Igaz is ám, hogy a kislány sem felejtí el mindennap megdicsérni!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Bejött a 4000-ik új előfizető.

Ki lett a nyertes.

Május 18-án érkezett beérkezett a 4000-ik új előfizető. Ezért a Magyar Nép kiadó-bizottsága május 22-én d. u. 6 órakor gyűlésre jött össze, hogy a sorsolást megtarthassuk. Jelen voltak: Ugron István dr. Grandpierre Emil, dr. Vékás Lajos, dr. Imre Lajos, dr. Nagy László, Torday József, Gyallay Domokos és Petres Kálmán. A 3000-tól 4000-ig beérkezett előfizetők neve a bejelentő nevével együtt egy-egy cédulán az urnában volt, ezt a kiadó-bizottság ellenőrizte s azután megtörtént a sorsolás. A szerencsés a 3223-as cédulának kedvezett, melyen Kiss Sándor misztótfalusi (Szeged mármegye) pap volt a bejelentő. A bejelentett pedig egyik hive, a híveinek nevét nem írta meg, mivel a lapszámot rendelt 4 hive részben, akik közül a nyertes az 1-es sorszámu. Kiss Sándor kapja tehát az 1500 L-t, s az a hive, aki a cédulán közlő először jelentkezett nála (Kiss fogja tudni), az 500 L-t. A 2000 L-t azonnal postáztuk, s a szerencsés nyelőnek testvéri üdvözléssel, sőt től gratulálunk.

Uj nyeresémpályázataink.

Uj előfizetőink továbbra is érdekelnek, számunk lapzártakor már díjazunk. Viszonzni akarva azt a példányt

esedést, mellyel magyar testvé-
nk kis lapunk érdekeit felkarol-
va egyszerre két újabb nyeresé-
nyezetet hirdetünk, mindkettőt az
előfizető új előfizető beérkezésé-
re idejére.

A 1901-től 5000-ig beérkező új
előfizetők nevét bejelentőjük nevé-
vel együtt ép' egy urnába tesszük,

amely a megelőző sorsolásnál. Ki-
sorsolunk 1 cédulát, a rajta levő
előfizető kap 1000 L-t, a bejelen-
tő új előfizető pedig 500 L-t.

Ugyancsak az 5000-edik új elő-
fizető beérkezése alkalmával ur-
unk tesszük összes régi és új elő-
fizetők nevét, akiknek semmi hát-
terük nincs s előfizetésük 1925.

November 31-ig rendben van. Ki-
sorsolunk egy cédulát, s a rajta levő
előfizető kap 1000 L-t.

A Magyar Nép szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Azoknak a viszonteladóknak
közre, akik ajánlott levélben meg-
küldött felszólításunkra sem szá-
moltak el, június 15-től a lap kül-
dését kénytelenek leszünk beszü-
ntetni, ezt jó előre bejelentjük, s
a felelősséget magunkról el-
vonjuk.

Mivel kinnlevő hátrálékaink
nagyok s megakadályozzák
lapunk tervbe vett megnagyob-
bítását és képekkel való szebbé
tételét, bátrak leszünk minden hát-
terös előfizetőnket levélben meg-
írni aziránt, hogy az elmaradt
díjazási díjakat beküldeni szí-
veszünk. Tájékoztatásul köz-
vetítjük, hogy e kiküldendő felhívá-
sban a fizetendő összeget min-
imálisan a lejárat napjától 1925.

ig számítottuk, vagyis egyuttal
előfizetők a f. év végéig tartó
díjazási díjat is. Köszönet azok-
nak a leveleinket eddig meg-
küldője a pénzt beküldötték, s
már is lehetővé tették, hogy
minden hónapban egyszer
előfizetők jelenhessék meg. Ha
előfizetők meghallgatna, minden szá-

15 oldalas lenne.

Előfizetők, Sch. V. Vulkán, A. E. Me-
nyes, Kolozsvár, D. L. Kovászna, F.

Gy. Petrozsény, Szamos — Szatmár, F. J. és
B. L. Vulkán, S. M. Tűr, M. F. Besztercze,
D. F. Krassófüzes, H. L. Sósmező, M. A.
Szentgyházafalu, H. K. Pósalaka, N. E. Szász-
régen, M. K. Balánrákos, D. B. Torontálke-
resztés, O. A. Alánbánya, V. B. Árkos, K. J.
Gyalu, A. P. D. Petrozsény.

Itt felsoroltak az új előfizetőkért, lelkes és
önzetlen támogatásukért fogadják mély tisz-
teletünket, hálánkat és köszönetünket, biza-
lommal kérjük és várjuk további eredményes
támogatásukat.

K. I. Györök. Esedékes 1925. VI. 1-től dec.
31-ig 60 L., kimutatás később levélben, üd-
vözet. — D. L. Kovászna. Hátrálék 1924.
VII.-től 50 L., üdvözet. — Gr. A. Móriföld.
A M. N. rendben 1926. II. 1-ig, a P-tűz 1925.
VII. 1-ig, sorsolás komoly, üdvözet — Gy. G.
Nagykászton. A 90 L. B. L. Kásztonfelfizt rész-
sére bejött, lapok már előbb kiküldve, a za-
var a községek nevének különböző használata-
ból származott, mindenik be volt vezetve,
de valamelyik más kásztoni községekbe, őszinte
üdvözet. — K. J. Dicsőszentmárton. Irjan az
Erdélyi Gazdasági Egylet Cluj-Kolozsvár, Str.
Mureșan (v. Attila-utca) 10 sz. címre. — M.
I. Gyergyóujfal. Köszönet, naptár megy, a
100 L. bejött, előfizetés rendben 1925. X. 1-ig.
S. Gy. Kismajtény. Lejárt 1924 III. 1-én, ese-
dékes 1925. VII. 1-ig 137 L., üdvözet. —
Kr. S. Nagybánya. Iraslat szívesen és örömmel
vesszük, üdvözet. — I. M. Máramaros-
sziget. A 200 L. bejött, rendben 1926. I. 1-ig,
üdvözet.

Beérkezett és nyugtázni kért pénzek: P.
J. Barátos 100 (rendben 1926. V. 1-ig), Cs. I.
Parajd 185 (1926. I. 1-ig), K. F. Vulkán 200
(1928. I. 1-ig), Sch. V. Vulkán 1200, M. L.
Lövete 472 (1925. V. 1-ig), M. S. Cséngerba-
kos 1698 (1926. I. 1-ig), K. Gy. Csikcsicsó
640, A. F. Egreslő 230, K. L. Bihardószeg,
665 (1925. V. 1-ig).

Felülfizettek a „Magyar Nép”-re: P. F.
Vulkán 50, F. F. Györök 100, R. Gy. Bihar-
dószeg 100, K. M. Lugos 50, M. L. Isten-
segts 200, V. L. Marosvásárhely 150, B. K.
Tekerőpaták 80, T. L. Petrozsény 100, Fr. F.
Lupény 100 L. Fogadják a nemes áldozatkész-
séggel támogatott magyar művelődés nevében
elismerő köszönetünket és hálánkat.

Ingyen kapja meg idej naptárunkat
ha két új előfizetőt szerez.

Apróhirdetések.

A Magyar Nép Kiadóhivatalánál
előfizetőink által kedvezményesen vásá-
rolható könyvek (a könyv címe után
az első szám a könyv bolti ára, a
második az előfizetői ár, ha kiadó-
hivatalunkban veszik meg a könyvet,
a harmadik, ha ajánlva, a negyedik,
ha utánvétellel küldjük meg):

Vőfélykönyv, Históriai könyv, Sza-
valókönyv, Földmérés kis könyve, Bok-
réta Jókai műveiből 15—10—14—15;
Erdélyi Magyar Naptár 20—11—14—15;
Betyár kendője 25—20—24—25; dr.
Gyárfás Elemér: Bethlen Miklós kancellár
80—60—64—65; dr. Kristóf György:
Jókai Mór élete 50—40—44—45; dr.
György Lajos: Pásztortűz Almanach
150—100—104—105; Gyallay Domo-
kos: Föld Népe 52—40—44—45; Lak-
ner Ernő: Lelki harmat (r. k. Imakönyv)
30—27—29—30; P. Olasz: Világ-
problémák 50—40—44—45; Benkő
Anna: Gyermekekmesék (képes) 70—50—

54—55; Jánossy—Tóth: Körbe-körbe
(képes meséskönyv) 70—50—54—55;
Walter Gyula: Izenet a világnak (versek)
50—40—44—45; Szigethy József; Or-
szágos Almanach 250—150—158—160.
S. Nagy László: Jókai szerelmei (no-
vellák) 40—30—34—35 L.

Előbbi árjegyzékeink érvénytelenek.

Cipészek szaklapja megrendelhető
Babos Károlynál, Cluj—Kolozsvár, Str.
Pata 87.

Eladó 8 H. P. M. szívógáz lokomo-
bil kütűnő karban, üzemképes állapot-
ban, cím: ifj. Szabó Lajos Hodosa—
Szekelyhódos, u. p. Damieni—Demény-
háza, Maros-Torda megye.

Oláh Károly nagyernyei róm. kath.
lelkész tüdőbaj elleni kipróbált és ki-
váló gyógyszere az Anti-Phtysin ál-
landóan kapható Osváth gyógyszerár-
tárban Marosvásárhely, Szentgyörgy-
utca 4.

Fűszer és vegyes üzletben segédi
állást keres magyarnl, románul tudó,
megbízható, szolid fiatalember. Aján-
latok „szorgalmas” jellegére a kiadó-
hivatalba küldendők.

A „Cimbora” cimborákat keres.
Országszerte kedves képes hetilapja a
gyermekeknek: Benedek Elek „Cim-
bora”-ja. Ezen népszerű újság fenntar-
tása kapcsán Szatmáron „A e s o p u s”
névvel könyv- és lapkiadó-vállalat léte-
sül, részvénytársasági alapon. Az első
alapítók közt Benedek Elekén kívül dr.
Bernády György és dr. Paál Árpád,
valamint Pálffy Irén és Szom-
bati Szabó István neveit látjuk; neve-
ket, melyek mellé bizvást sorakozhatik
majd a kibocsájtott 1000 darab rész-
vény gazdája. Az alaptőkét 1.000,000
tervezik. Jegyezni és befizetni (részvé-
nyenkint 1000 Leut) Szatmáron lehet
a „Szabadsajtó nyomda és lapkiadó
rt.”-hoz.

Egyházi célokra szükséges
gyűjtőkönyv

hivatalos formában, szelvényekkel
füzve 100— lej, kötve 120— lej.
Kapható a MINERVA könyv-
kereskedésben Cluj-Kolozsvár.

Molnár és Pintér
műmalma

Cluj—Kolozsvár
ajánlja legjobb ürleményeit.

Babós és Társai vaskereskedése Regina Maria 21. sz.

Legjobban felszerelt gazdasági gép, eke, borona és alkatrész raktár, vadásziöltények.

AGYAGIPAR R. T.

Ajánlja elsőrangú, földgázzal égetett, hornyolt és hód farku tetőcserepét, normál és németméretű falli- és kúttéglaát valamint elsőrendű különböző méretben készült alapcsöveit.
Cég és iroda Turda-Torda. Tel. sz.: 107.

A „PÁSZTORTÚZ“

Erdély legjobb szépirodalmi lapja.
Előfizetési árai:

Belföldön: Külföldön:

Egész évre 350 L. Egész évre 500 L.
Félévre 180 Félévre 250
Negyedévre 100 Negyedévre 150

Kiadóhivatal: Cluj-Kolozsvár, Strada Baron L. Pop 5.

Kérjen mutatványszámot.

Ha finom cukorkát akar,
kérjen
MELISSÁT!

Cluj. Telefonszámok:
6-48. és 6-64.

100 leierért másfélmilliót érő kis uradalom!

Nem reklám, tény és valóság

I. 4 szoba konyhás, fürdőszobás
két verandás udvarház.

II. Személyzeti lakások: egy két szoba konyhás és egy négy szoba konyhás (szintén köépületek).

III. 40 darab jószágra istálló, kocsiszin, dísznőöl stb.

**2 katasztrális hold
és 389 öles**

százados akácfaakkal övezett boltgárkertészetre alkalmas, prima minőségű területen fekszenek, Cluj fővasútállomása mellett, 10 percre a Főtértől.

Ingatlan kisorsolása

népjóléti, belügy- és pénzügyminiszteri együttes határozatával engedélyezve.

**Huzás napja
1925 augusztus 1.**

Sorsjegyeket eláruló helyek: Banca Marmorosch, Chrisoveloni, Agrara, Albina, Centrala és mindazon bizományosoknál, ahol az ingatlant ábrázoló plakát ki van függesztve. Főbizományos

Rözhasznu Takarékpénztár, Cluj, Cal. Victoriei (volt Kossuth L. u.) 3., ahol a pénz előzetes beküldése ellenében postai rendelések is eszközölhetők.

Gazdák figyelmébe!

Tegyen kísérletet

Lactil tejjel

melyből néhány csepp elegendő 1 liter tej megalvasztására. Kapható kisebb-nagyobb mennyiségben a főraktárban.

Dr. BIRÓ gyógyszerész,
Cluj-Kolozsvár.

Vásárlásainál saját érdekében mindig hivatkozzék a lapunkban olvasott hirdetésre!

Piaci és vámbáncókat

füzetekben vagy tekercsekben

olcsón szállít a

Minerva nyomda

Kolozsvár.

Kérjen ingyenes árajánlatot!

Erdélyi Bank és Takarékpénztár r.-t.

Cluj-Kolozsvár.

Fiókintézetel: Marosvásárhelyen, Tordán, Szászrégenben, Marosujváron és Csikszeredában.

A legelőnyösebben gyűmölcsöztet takaréketéteket.

Háboru és forradalom alkalmán megrongált zongorák javít, vagy megvesz

TRISKA I.

zongorarakttára,
Cluj, Strada Saguna No. 14.
Írásbeli értesítésre technikásunk meglátogatja.
„Lloyd Express.“

Rözhasznu Takarékpénztár Részvénytársaság

Cluj-Kolozsvár,

Calea Victoriei No. 3.

Saját raktárában elhelyezett árukra lombard kölcsön

csönt folyósít.

A szerkesztésért felel:
GYALLAY DOMOKOS.

A kiadásért felel:
PETRES KÁLMÁN
Kiadóhivatali Igazgató.